Příloha č. 1

Ministerstvo pro místní rozvoj
Odbor územního plánování
Staroměstské náměstí 6 110 00 Praha 1
DS: 26iaava

Připomínky

- k návrhu změny č. 2 Územního rozvojového plánu
- k vyhodnocení vlivů návrhu na udržitelný rozvoj území
- k návrhu územních opatření AO

Obec tímto uplatňuje připomínky k návrhu změny č. 2 Územního rozvojového plánu (dále jen „Z2 URP"), k vyhodnocení vlivů Z2 URP na udržitelný rozvoj území a k návrhům vybraných územních opatření, a to ve vazbě na veřejnou vyhlášku č.j. MMR-25750/2026-81 ze dne 14. 4. 2026.

Obec vychází z požadavku, že připomínka musí kromě obecných náležitostí podání podle správního řádu obsahovat odůvodnění a vymezení území dotčeného připomínkou.

Identifikace subjektu podávajícího připomínky

Obec Nezdice

Sídlo: Nezdice 46, 334 01 Přeštice

IČO: 00573370

Zastoupená starostkou obce Ing. Hanou Bouchnerovou

Podání připomínek schválilo zastupitelstvo obce Nezdice na svém VZOZ dne 25.5.2026

Označení dotčeného území

Obec je v území dotčeném změnou územního rozvojového plánu (ÚRP) dotčena

1) jako vlastník pozemků
2) jako veřejnoprávní korporace, která hájí zájmy občanů a plní úkoly dle obecního zřízení (zákon č. 128/2000 Sb.) ve svém územním obvodu
3) jako obec dotčená návrhem akceleračních oblastí (dále jen „AO"), jakož i sousedící s územními obvody dalších obcí, na jejichž katastrálním území jsou vymezeny AO, také toto dotčení zasahuje do práv obce (vlastnických práv, práva na samosprávu).

Dotčené území tvoří zejména oblasti zahrnuté do akceleračních oblastí AOV51, AOV62 a AOV63, připomínky však z hlediska podstaty jejich uplatnění dopadají v řadě případů na území celé České republiky. Žádáme o jejich vypořádání ke každé výše uvedené AOV, jakož i v kontextu celé změny č. 2 ÚRP.

Připomínky jsou uplatňovány k několika navrhovaným opatřením obecné povahy současně (Z2 URP, územní opatření pro vybrané AO, resp. územní opatření obecně; dále jen „ÚO", není-li výslovně řešena konkrétní AO), a to vzhledem k jejich souběžnému pořizování, společnému vyhodnocení vlivů na

udržitelný rozvoj území a přímé návaznosti. Z2 URP by byla nezákonná bez současného přijetí ÚO s podmínkami pro rozhodování.

Vypořádání připomínek tedy musí být vztaženo a zohledněno ke každému opatření obecné povahy, kterého se dotýká, a řádně vypořádáno v souladu s právním řádem, kdy jde zejm. o zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), dále jen „ZOZE".

Úvodní připomínka

Úvodem konstatujeme, že podporujeme obnovitelné zdroje energie a vnímáme potřebu přeměny v energetickém sektoru, nezříkáme se odpovědnosti, kterou ostatně máme v obecné rovině stanovenou v zákoně o obcích.

Přístup státu, který vymezuje AO shora, aniž by toto komunikoval s přímo či nepřímo dotčenými územními samosprávami, považujeme za zcela neadekvátní a rozporný s principy rozložení veřejné správy, resp. územní samosprávy. Přístup státu zároveň se zásadně degraduje zákonem založená možnost vymezit AO na úrovni krajů či obcí, a to právě v detailu a s obezřetností, která na státní úrovni zcela chybí, případně je nevymezit, případně řešit energetickou soběstačnost a příspěvek k řešení národních cílů v OZE spoluprací v širším regionu (v rámci společenství obcí apod.) či jinými způsoby.

Princip akcelerace (urychlení) povolování OZE lze považovat za racionální, jeho provedení však musí odpovídat zásadním principům právního státu a ústavně zaručeným zásadám a právům, zejména vč. práva na samosprávu a odůvodněného dotčení vlastnického práva.

Povinnost státu vymezit AO na úrovni celostátní územně plánovací dokumentace neplyne ze ZOZE ani stavebního zákona. Úkoly v této rovině se zabývá pouze Politika územního rozvoje. Národní právní úprava nestanoví časový rámec (lhůtu) na přijetí AO na žádné úrovni veřejné správy.

Uvedeným přístupem a postupy státu došlo k zásadnímu ohrožení či dokonce narušení soudržnosti společnosti, a to na úrovni několika stovek obcí, jejichž území je zahrnuto do AO, potažmo obcí s nimi sousedících. Uvedený přístup vymezení shora – v oblasti větrné energie (větrné elektrárny dále též jako „VTE"), tedy zón pro větrné elektrárny (AOV), vnesl do oblasti OZE na lokální úrovni obrovský nátlak, jakož i pocit marnosti a frustrace. Jak je rozvedeno též dále, stanovení AO na státní úrovni zásadně ovlivňuje kvalitu postavení obcí v dalších procesech.

Vytváření AO na úrovni státu zasahuje do života desítek tisíců lidí, aniž by byla umožněna jejich adekvátní reakce, což je dáno právě tím, že se jedná o celostátní dokumentaci, nikoliv místní územní plán, popř. krajské zásady územního rozvoje. Z povahy věci jde o dokument obecnějšího charakteru s hrubším grafickým zobrazením. Pro řadu občanů je obtížné se relevantně odborně vyjádřit, uplatnit dostatečně kvalifikované připomínky - odborné argumenty proti Z2 URP nebo jednotlivým ÚO. Konkrétní dotčené osoby nemají k dispozici vizualizace a konkrétní pohledové rámce, hodnocení, proč je nastavena maximální výška VTE 160, 180, 245 nebo 250 metrů.

Navržené AO vycházejí z počtu jednotek, ale i několika desítek věží VTE v relativně malých územích, což je pro běžného člověka těžko představitelné, natož akceptovatelné; těžko představitelné jsou také VTE velikosti 200 nebo 250 m, k nimž běžný člověk nemá v české krajině reálné srovnání). Přitom neexistuje racionální zdůvodnění, že navrhovaný počet, resp. výkon je realizovatelný (viz dále). Na veřejném projednání několikrát zaznělo, že stát musí naplnit určité kapacity, ale jsou to obce, na které se občané obrací a žádají odpovědi, zda opravdu v dané lokalitě bude tolik věží.

Vzhledem k tomu, že dochází k nahrazení procesu EIA, obce, potažmo občané budou mít výrazně omezený rozsah uplatnění hodnocení návrhů konkrétních záměrů VTE, budou např. limitována variantní řešení k jednání. Je třeba připomenout, že obce jsou „správci" svých území, nikoliv nutně

vlastníky pozemků, natož pozemků vhodných pro VTE. Ve vztahu ke svým územím mají řadu povinností, které však nebudou moci s ohledem na AO funkčně naplnit.

Na úrovni státu nebyly dostatečně zkoumány aktuální územně plánovací dokumentace dotčených obcí ani povolovací řízení na zastavitelných plochách, ani stavby na zastavitelných plochách, které ještě nejsou zapsány v katastru nemovitostí. Vymezení AO tak v řadě případů zasahuje do výkonu územní samosprávy obcí, narušuje legitimní očekávání, případně je dokonce v rozporu se stavem v území – s již vydanými povoleními k výstavbě (viz odůvodnění Z2 URP: *Při vymezování akceleračních oblastí byly prověřovány navazující územně plánovací dokumentace, a to zejména s ohledem na možnost dodržení minimálního odstupu 500 m od navrhované obytné zástavby sídel, tj. zastavitelných ploch pro bydlení nebo smíšených obytných. Z prověřování však vyplynulo, že tyto odstupy nelze ve všech případech respektovat, a to zejména z toho důvodu, že využitelnost těchto ploch pro výstavbu je obtížně predikovatelná, veřejná dostupnost všech podkladů není beze zbytku zajištěna dálkovým přístupem a také dochází k neustálým změnám dokumentací, které není možné z hlediska pořizování celostátní dokumentace celoplošně sledovat a podchytit. Proto u akceleračních oblastí pro rozvoj výroby energie z energie větru, které jsou vymezovány jako koridory, bude dostatečný odstup od obytné zástavby zajišťovat plnění podrobnější podmínky stanovené v územním opatření na prokázání splnění hlukových limitů*.).

Přitom platí, že AO se nevymezují pro záměry v režimu veřejně prospěšných staveb v režii státu, ale pro záměry soukromých investorů.

Situace se také zásadně liší od koridorů pro dálniční či železniční sítě, kde se jednoznačně určuje trasování záměru, přičemž o toto určení se lze opřít v rovině legitimního očekávání, budoucích záměrů a zájmů vlastníků, jakož i obcí. U koridorů AOV není jasná linie ani plocha budoucích záměrů, mohou být v zásadě kdekoliv v AOV. To činí situaci značně nepředvídatelnou.

Prakticky se tak zakotvuje stav právní nejistoty v území – viz příklad stavebníka, který má vydané povolení ke stavbě, ale vedle jeho pozemku je umístěna AO, kdy v podstatě jediným limitem výstavby konkrétního záměru VTE bude 500 m vzdálenost od objektů k bydlení a hluková studie (viz odůvodnění Z2 URP na s. 16). Tento přístup extrémně zatěžuje až znemožňuje plánování využití území, právní jistotu a předvídatelnost na straně stavebníků, rozvoj obcí na zastavitelných plochách aj.

Naplnění deklarovaných principů upravených ZOZE a nyní přenášených do Z2 URP a ÚO je nadto zásadně ohroženo, pokud bude schválena novela stavebního zákona (sněmovní tisk č. 67, 10. volební období). Pokud budou kompetence dotčených orgánů přeneseny pod státní stavební správu, není nijak zajištěna odborná kontinuita připravovaných ÚO. Nadto již nyní platí, že záměry VTE nad 1 MW jsou vyhrazenými stavbami, které povoluje Dopravní a energetický regulační úřad. Citovaná novela stavebního zákona předpokládá, že vyhrazené stavby bude povolovat centrální státní stavební úřad, a jednostupňově, tj. přezkum se přenese až do soudní fáze. Tento model zásadně ovlivňuje možnost dotčených subjektů reálně uplatnit své zájmy v povolovacích řízeních (k tomu též níže ke stavbám pro energetickou bezpečnost). To se týká též obcí, čímž je jejich postavení a samosprávná role dále degradována.

Návrh Z2 URP ani ÚO nebyl doposud upraven podle stanovisek dotčených orgánů, obce tak nemají možnost se vyjádřit k úplným návrhům. Případné úpravy předložených dokumentů se mohou dotýkat zájmů obcí, v tomto směru vyžadují opakované veřejné projednání.

Připomínky v tomto podání uvedené se přímo dotýkají práv podatele, a to z dále uvedených důvodů. Jedná se o dopady zcela zásadního charakteru, což vyžaduje striktní pohled na dostatečné a přesvědčivé odůvodnění Z2 URP, jakož i ÚP.

Obsah připomínek a jejich odůvodnění ke změně č. 2 ÚRP

Rozpor se zákonem

ZOZE v § 4 odst. 2 stanoví: *Akcelerační oblast se vymezuje tak, aby záměry pro využití obnovitelného zdroje energie, pro který je tato oblast vymezována, neměly s ohledem na limity využití území významný dopad zejména na životní prostředí a zájmy obrany a bezpečnosti státu.*

ZOZE v § 4 odst. 3 stanoví: *Při vymezování akcelerační oblasti se upřednostňují umělé a zastavěné plochy, jako jsou dopravní infrastruktura a její blízké okolí, parkoviště, zemědělské stavby a stavby pro průmysl včetně nádvoří, skládky, území narušená povrchovou těžbou, kde ještě nebyla zahájena rekultivace, umělé vodní útvary, případně objekty technické vodohospodářské infrastruktury, a dále znehodnocená půda, kterou nelze využívat pro zemědělství.*

Při tvorbě Z2 URP nebyla citovaná ustanovení naplněna. ZOZE jasně říká (a navazuje tak na REDIII), že se mají upřednostnit umělé a zastavěné plochy, narušená území apod. Akcelerační oblasti pro větrnou energii toto ve většině případů nesplňují. Jedná se o plošný problém a nedostatek Z2 URP.

Odůvodnění na několika místech na princip uvedený v § 4 ZOZE odst. 3 odkazuje, např. str. 6, bod 19; str. 9, bod 21 odůvodnění Z2 URP, zde citujeme: *Při vymezování akceleračních oblastí byly upřednostňovány umělé a zastavěné plochy, jako jsou dopravní infrastruktura a její blízké okolí, parkoviště, zemědělské stavby a stavby pro průmysl včetně nádvoří, skládky, území narušená povrchovou těžbou, kde ještě nebyla zahájena rekultivace, umělé vodní útvary, případně objekty technické vodohospodářské infrastruktury, a dále znehodnocená půda, kterou nelze využívat pro zemědělství. S ohledem na níže uvedená kritéria a s ohledem na stanovené měřítko dokumentace byla upřednostněna území narušená povrchovou těžbou, kde ještě nebyla zahájena rekultivace, někdejší umělé a zastavěné plochy pro dopravní infrastrukturu – nevyužívaná letiště bývalých vojenských újezdů a jejich blízké okolí – brownfield), znehodnocená půda, kterou nelze využívat pro zemědělství (půda s vysokým erozním ohrožením). Tato kritéria byla uplatněna bezezbytku pro všechny akcelerační oblasti pro FVE a pro několik jednotlivých akceleračních oblastí pro VTE.*

Nikde však není uvedena původní množina oblastí, není možné posoudit, proč nebyly vybrány jiné oblasti, není konkrétně uvedeno, jaké nepřírodní plochy byly zvažovány. To, zda byla dodržena podmínka § 4 odst. 3 ZOZE splněna, není konkrétním způsobem prokázáno ani popsáno, je to nepřezkoumatelné. U řešených AOV neexistuje odůvodnění, které by jasně stanovilo, proč v tomto případě nemohla být upřednostněna jiná umělá nebo již znehodnocená plocha. Všechny dále řešené AOV jsou umísťovány do venkovské zemědělské krajiny bez zásadních rušivých vlivů. Jsme přesvědčeni, že pokud prostě potenciál na státní úrovni pro VTE není daný tak, aby byl zákon naplněn, není možné AO na úrovni státu vymezit.

Není naplněn ani požadavek Politiky územního rozvoje pro SOB11 - Specifická oblast, která vymezuje oblasti nezbytné pro příspěvek ČR k celkovému cíli EU v oblasti obnovitelných zdrojů energie do roku 2030 z hlediska rozvoje výroby energie z větrné energie: *přednostně využívat části krajiny s vysokou technogenní zátěží (zejména podél dopravní infrastruktury a při průmyslových zónách).*

Z odůvodnění Z2 URP není zřejmé, že je splněno, že ve vymezených oblastech záměry pro využití obnovitelného zdroje energie, pro který je tato oblast vymezována, nebudou mít ohledem na limity využití území významný dopad zejména na životní prostředí a zájmy obrany a bezpečnosti státu. Odůvodnění Z2 URP vždy konstatuje: 1) bylo provedeno biologické hodnocení, 2) dotčené hodnoty byly určitým způsobem kompenzovány v ÚO, 3) je uvedeno, jaké dotčení nebylo možné eliminovat, 4) byl stanoven plošný rozsah (rozloha) a předpokládaná kapacita AO. Uvedené body nejsou v Z2 URP nijak blíže odůvodněny.

V obecné části odůvodnění Z2 URP je na s. 16-17 paušálně konstatováno, že *při vymezování ploch byly prověřovány dopady na dotčení krajinného rázu, zejména z veřejně přístupných ploch a prostranství, a to zejména s ohledem na významné krajinné a kulturní dominanty a ochranu cenných pohledových*

horizontů. Kvůli charakteru umísťovaných záměrů byl dopad na hodnoty krajinného rázu vždy shledán výrazným, protože výšková hladina záměrů způsobuje ve všech případech jejich viditelnost z přilehlých sídel a také v dálkových pohledech na krajinu, především z vyhlídkových míst, proporcemi a výškou se významně propisují do obrazu krajiny. Byl sledován potenciální průmět a vliv potenciálních záměrů v dané krajině vůči přítomným sledovaným hodnotám v okruhu cca 10-15 km od navržené plochy nebo její části a stanovena rizika z hlediska ochrany těchto hodnot. Při hodnocení byl však zvážen i veřejný zájem na vymezení těchto záměrů a jeho celostátní význam, proto byla z kritérií pro hodnocení krajinného rázu vybrána jako důležitá pro tento způsob hodnocení zejména kritéria jedinečnosti a neopakovatelnosti vzhledem k hodnoceným krajinným kompozicím a jejich možnému dotčení. Velká pozornost byla při hodnocení věnována kulturním památkám, zejména národním kulturním památkám, ale také nemovitým kulturním památkám tvořícím dominantu v krajině, anebo ucelenou kompozici, případně pohledům na památkové zóny a rezervace. Byly prověřovány cenné pohledy, ze kterých jsou převážně pozorovány a jejich možné narušení. Akcelerační oblasti byly vymezeny pouze v takových místech, kde dotčení krajinného rázu bylo shledáno akceptovatelným. Podmínky a doporučení k eliminaci dopadů na dotčení ochrany krajinného rázu jsou stanoveny v rámci souběžně zpracovaných územních opatření.

Jsme si vědomi, že může být obtížné detailně uvádět u každé navržené AO, jak přesně je krajinný ráz (či jiné hodnoty) dotčen, odkud byly pohledy na krajinný ráz, dominanty a kulturní památky řešeny, a proč tedy dotčení není zásadní. Nicméně připomínkující subjekt nemá podklady ani v SEA, ani v Z2 URP ani v ÚO, aby mohl oponovat konkrétním zvoleným úhlům pohledu, nemá možnost prověřit, co jsou cenné pohledy, odkud jsou měřeny pohledové vzdálenosti apod. Návrh Z2 URP je z pohledu otázky naplnění § 4 odst. 2 ZOZE nedostatečný, nepřezkoumatelný. Odůvodnění Z2 URP k jednotlivým AO je nedostatečné.

Není tak naplněn ani požadavek Politiky územního rozvoje pro SOB11 - Specifická oblast, která vymezuje oblasti nezbytné pro příspěvek ČR k celkovému cíli EU v oblasti obnovitelných zdrojů energie do roku 2030 z hlediska rozvoje výroby energie z větrné energie: *prověřit dostatečné vzdálenosti ploch a koridorů určených pro využití větrné energie navzájem a ve vztahu k jednotlivým sídlům tak, aby nedocházelo k neúměrné zátěži dotčeného území.*

Návrh AO v předložené podobě nelze schválit, požadujeme zásadní přepracování.

Cíle a úkoly územního plánování

Při tvorbě Z2 URP nebyly naplněny, resp. dostatečně vyhodnoceny cíle a úkoly územního plánování:

Str. 3 písm. e) odůvodnění Z2 URP – zde se uvádí, že předpoklady pro hospodárné využití jsou naplněny zejména v případě brownfieldů (znehodnocených, zanedbaných ploch), jak je ale uvedeno výše, u většiny AOV tento úkol naplněn není.

Str. 4 písm. m) Z2 URP uvádí, že *jedním z požadavků na adaptaci sídel a uspořádání krajiny vyplývající ze změny klimatu je i rozvoj veřejné infrastruktury, té složky výroby elektrické energie, která pro doplnění energetického mixu v ČR dlouhodobě chybí, a to výroby elektrické energie z větrné energie, proto byly vymezeny akcelerační oblasti pro rozvoj výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů energie, a proto byly vymezeny akcelerační oblasti pro rozvoj výroby energie z energie slunečního záření a akcelerační oblasti pro rozvoj výroby energie z větrné energie*. Obdobný závěr se opakuje také na jiných místech dokumentace, mimo jiné také ve vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území. Je však zásadní vzít v potaz to, že autor textu (pořizovatel) nebere na vědomí vztahy mezi různými úkoly územního plánování. Uvedený úkol (§ 39 písm. m) stavebního zákona) se týká adaptace a uspořádání krajiny, nikoliv veřejné infrastruktury, na tu je zaměřeno zcela jiné ustanovení (zejm. § 39 písm. f) stavebního zákona). Odborný komentář k (§ 39 písm. m) stavebního zákona k danému úkolu uvádí: *m) uplatňovat požadavky na adaptaci sídel a uspořádání krajiny vyplývající ze změny klimatu: Podstata tohoto úkolu je podobná jako v předchozím případě, s tím rozdílem, že v předchozím úkolu se jedná o předcházení důsledkům bez ohledu na místo, kdežto nyní je tento úkol zaměřen na sídla. Některé kroky*

a opatření mohou být shodné jako v předchozím případě. Pro případnou vymahatelnost tohoto regulativu či jeho význam v přezkumu územně plánovací dokumentace platí totéž, co o předchozím úkolu. Použitelná judikatura ani zde zatím není.[1] Přitom předchozí bod je písm. *l) vytvářet a stanovovat podmínky pro snižování nebezpečí v území, zejména před účinky povodní, sucha, erozních jevů a extrémních teplot.* K tomuto bodu odůvodnění Z2 URP uvádí, že jej neřeší. Z logiky věci tedy pojmově nemůže řešit ani písm. m).

Nutno připomenout, že na změnu klimatu je třeba reagovat v rovině mitigace (snížení emisí, právě sem patří také nahrazení fosilních zdrojů obnovitelnými zdroji) a v rovině adaptace (zde jde o přizpůsobení se změně klimatu řešením v krajině a sídlech ve smyslu předcházení suchu, povodním, využití modrozelené infrastruktury apod.). Autor v odůvodnění směšuje různé cíle a úkoly, které pak vyznívají ve prospěch stanovení AO. Ale takto cíle a úkoly ÚP postaveny nejsou. Uvedená připomínka nemá sice dopad na návrh vymezení AO, nicméně je třeba se ohradit proti směšování různých složek a potřeb v územním plánování. Záměry VTE nejsou nástrojem k naplnění adaptačních opatření.

K úkolu § 39 písm. f) stavebního zákona: *s ohledem na charakter území a kvalitu vystavěného prostředí vyhodnocovat a, je-li to účelné, vymezovat vhodné plochy pro výrobu; plochy pro výrobu elektřiny, plynu a tepla včetně ploch pro jejich výrobu z obnovitelných zdrojů vymezovat rovněž s ohledem na cíle energetické koncepce a klimatické cíle státu* Z2 URP uvádí: *s ohledem na charakter území, měřítko a obsah ÚRP byly vyhodnoceny potřeby vymezení ploch pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů a bylo shledáno účelným vymezit akcelerační oblasti pro výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů energie, a proto byly vymezeny akcelerační oblasti pro rozvoj výroby energie z energie slunečního záření a akcelerační oblasti pro rozvoj výroby energie z větrné energie.* Uvedené konstatování se k charakteru území nijak nevymezuje, ani dále ve vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území („VVURU"), resp. SEA není charakter území dále vyhodnocen. Je řešen pouze dopad na krajinný ráz, což je odlišná právní kategorie. Charakter území tak dostatečně zohledněn není.

V závěru hodnocení cílů a úkolů ÚP se uvádí mimo jiné, že Z2 URP

- je v souladu s požadavky zákona č. 283/2021 Sb.
- neobsahuje podrobnosti, které náležejí svým obsahem navazující územně plánovací dokumentaci nebo rozhodnutí.

S tímto závěrem nelze souhlasit. Jak je uvedeno výše, nebyly naplněny vybrané cíle a úkoly územního plánování.

Dále je třeba uvést, že Z2 URP sama sice neobsahuje podrobnosti, které náležejí svým obsahem rozhodnutí, ale prakticky výslovně odkazuje na souběžně pořizovaná ÚO, která podmínky pro rozhodování stanoví. ÚO jsou závazným podkladem pro rozhodování v území, čímž nutně obsahují podrobnosti, které svým obsahem náležejí navazujícím rozhodnutím. Z2 URP tedy fakticky přebírá na státní úrovni dopady, které se projevují v rozhodování na úrovni lokální. Jedná se o specifické řešení vyplývající ze ZOZE, které fakticky nemůže naplnit § 72 odst. 1 stavebního zákona, který uvádí, že územně plánovací dokumentace nesmí obsahovat podrobnosti, které náležejí svým obsahem navazující územně plánovací dokumentaci nebo rozhodnutí. Z2 URP výslovně odkazuje na podmínky navazujících ÚO jako „podmiňujících" nástrojů, podkladů pro rozhodování.

Odůvodnění Z2 URP uvádí: *Vzhledem k podrobnosti podmínek stanovených opatření, která leží mimo podrobnost, kterou je možno stanovovat prostřednictvím ÚRP, nejsou tyto konkrétní podmínky pro rozhodování v území stanoveny v této dokumentaci, ale v příslušném územním opatření, stanoveném pro každou akcelerační oblast.*

[1] Viz UHL, Pavel, ČERNÝ, Pavel, KORBEL, František, ROZTOČIL, Aleš, BURSÍKOVÁ, Lenka. § 39 [Úkoly územního plánování]. In: BURSÍKOVÁ, Lenka, KORBEL, František, ČERNÝ, Pavel, LACHMANN, Martin, ROZTOČIL, Aleš, BOHADLO, David a kol. Stavební zákon. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2025, s. 319.

Rozpor se zadáním Z2 URP

Na str. 9 odůvodnění Z2 URP je stanoveno, že vymezené akcelerační oblasti splňují tři stanovená kritéria:

- *Vymezované oblasti jsou zobrazitelné v grafické části ÚRP (v měřítku 1 : 200 000).*
- *Jedná se o oblasti celostátního významu nebo oblasti vymezované na území více krajů.*
- *Jedná se o oblasti, jejichž vymezení lze v měřítku ÚRP odůvodnit, tudíž platí že:*

o *oblasti pro FVE jsou vymezeny jako plochy o výměře 50 ha a více.*

o *oblasti pro VTE jsou vymezeny jako celistvé plochy o velikosti 2,5 km2 a větší, které nezahrnují zastavěná území, jsou vzdáleny minimálně 3 km od hranice sousedních států a nemají zásadní vizuální dopad na ochranu krajinného rázu, zejména krajinných dominant, včetně významných nemovitých kulturních památek.*

Dále se uvádí: *Instalovaný výkon výroben umístitelných v jednotlivých akceleračních oblastech bude, dle odborně stanovených předpokladů a v závislosti na podmínkách v území, pravděpodobně dosahovat potenciál výkonu 10 MW na 1 km2, v celkovém průměrném součtu akceleračních oblastí obou druhů energie je to i více.*

V zadání Z2 URP je uvedeno:

Akcelerační oblasti vymezené v ÚRP budou zohledňovat tři stanovená kritéria:

- *vymezované oblasti musí být zobrazitelné v grafické části ÚRP (v měřítku 1 : 200 000)*
- *jedná se o oblasti celostátního významu nebo oblasti vymezované na území více krajů,*

jedná se o oblasti, jejichž vymezení lze v měřítku ÚRP odůvodnit (například musí být vysvětlitelné, proč se jedná o oblasti celostátního významu).

Pro vymezení oblastí pro FVE platí zejména, že:

- *budou vymezeny plochy o výměře 50 ha a více.*

Pro vymezení oblastí pro VTE platí zejména, že:

- *budou prověřeny celistvé plochy o velikosti 2,5 km2 a větší, které zpravidla nebudou zahrnovat zastavěná území, budou vzdáleny minimálně 3 km od hranice sousedních států a nebudou mít zásadní vizuální dopad na ochranu krajinného rázu.*

Zadání není z několika důvodů naplněno, resp. v Z2 URP jsou požadavky nad rámec zadání:

- Z uvedených podmínek není zřejmé, co jsou oblasti celostátního významu, resp. proč jde o oblasti celostátního významu. Tento pojem není nikde definován ani jinak vymezen. Zadání požaduje prověření oblastí nad určitou rozlohu, ale zároveň požaduje, aby bylo *vysvětlitelné, proč se jedná o oblasti celostátního významu,* to však nikde popsáno není. Z2 URP váže celostátní význam primárně právě a pouze na dosažení, resp. překročení rozloh, což je nedostačující.
- Zadání se váže k Z2 URP, ale prakticky je naplňováno a odůvodňováno až v jednotlivých ÚO.
- Dosažení požadovaných minimálních rozloh není dostatečně odůvodněné, resp. oblasti zahrnuté do AO nejsou prakticky v dané rozloze využitelné pro záměry daného druhu OZE. Tím je překročena působnost vlády navržené AO stanovit, jsou-li odůvodněny pouze rozlohou. Důvody pro tento závěr jsou následující:
    - AO jsou navrženy v určité ploše, ale již v AO, resp. v navazující ÚO se tyto plochy výrazně redukují; např. pro AOV51 se v odůvodnění Z2 URP uvádí: *Vymezení proběhlo na základě biologického posouzení oblasti B63 v její centrální části jižně od obce Řenče, při dodržení vzdálenosti 0,5 km od obytné zástavby Březí, Skašova, Týniště, Újezdu,*

osady Štíhlov, Plevňova, Řenčí, Únětic, Libákovic, Drahkova, Letin, Kbelnice, Lázní Letiny a Svárkova, a s ohledem na identifikované hodnoty prověřeného území, a to oblast vysokého rizika pro ptáky podél jižní hranice. Výše uvedené lokality byly z důvodu ochrany uvedených hodnot z vymezení vyloučeny. V příslušném ÚO se uvádí např.: *Záměry OZE a související infrastruktury budou umisťovány mimo nemovité kulturní památky.*[2] *Záměry OZE budou umisťovány mimo plochy a koridory lokálního územního systému ekologické stability (dále jen „ÚSES") a mimo regionální a nadregionální biokoridory, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury s biokoridory.*

Není tedy prokázáno, že je plocha pro OZE dostatečně celostátního zájmu, popř. že dosahuje stanovené rozlohy. Toto je třeba u každé navržené AOV přezkoumat.

- Plochy jsou uměle navyšovány s ohledem na energetické cíle; např. odůvodnění na s. 16 uvádí, že *Při vymezení akceleračních oblastí ve vzdálenosti větší než 500 m od obytné zástavby sídel by již pro většinu oblastí znamenalo, že nedosáhnou požadované rozlohy 2,5 km2 a rozsah akceleračních oblastí by nadále nesplnil požadovaný cíl vymezit akcelerační oblasti pro umísťování zdrojů energie o požadovaném výkonu 3 000 MW.*

- Návrhy AO jsou hodnoceny z hlediska dopadů na životní prostředí, Z2 URP však nijak nevěnuje pozornost technickým možnostem. Právě a pouze realizovatelnost – reálná možnost navrhovanou kapacitu v navržené AO umístit, dostatečně odůvodňuje možnost stanovení AO. Kapacita AO je uvedena v Z2 URP, ale blíže je rozvedena až v ÚP. Přitom výpočet kapacity vychází pouze z matematického modelu – vzdálenost věží VTE 750 m + paušální redukce plochy z důvodu např. vlastnických vztahů v budoucích povolovacích procesech; přičemž má zároveň jít o věže umístitelné při respektování omezujících podmínek – není jasné, zda výpočet z plochy odečítá části AO (např. ÚSES), které podle omezujících podmínek není možné využít.
- Nedostatečné hodnocení oblastí z technického hlediska – vymezené AO jsou z části nevyužitelné z důvodů limitů v ÚO, ale dále jsou tu limity jako terénní nerovnosti, údolní nivy, které nejsou blíže řešeny.
- Tímto je mimo jiné rozporováno naplnění rozlohy 2,5 km2 pro AOV a je požadováno jejich přezkoumání a přepočítání po vyloučení ploch podle ÚO.
- Požadované kapacity navržených AO limitují výšková omezení v ÚO. Je-li AO vymezená v Z2 URP jako vhodná z hlediska mírného dopadu na krajinný ráz, kdy ale podmínkou mírného dopadu je max. výška např. 160 m, může to znamenat, že prakticky takový záměr je technicky a ekonomicky nereálný, a to s ohledem na stávající trh a výškové poměry moderních VTE. Z2 URP takové plochy nicméně vymezuje a dlouhodobě blokuje jiné využití území. Současně je deklarováno, že z hlediska krajinného rázu je vyšší VTE vyloučena. To vyvolává značnou nepřiměřenost a neodůvodněný dopad do vlastnických práv (jak již je uvedeno výše, vlastník sousedních pozemků nebo občan bydlící v dané lokalitě je dotčen potenciální výstavbou, o níž neví, zda bude a kdy bude; přitom investorem a iniciátorem výstavby je soukromý subjekt, nikoliv stát, nelze zde založit povinnost konkrétnímu investorovi). Z povahy věci je dopad na cenu nemovitosti odlišný od případu, kdy již v území nějaká VTE reálně umístěna je; lze očekávat, že k propadu ceny nemovitostí s ohledem na nepředvídatelnost VTE v území dojde již vymezením AO; u blízko položených zastavitelných ploch může jít o dopad do vlastnického práva zcela zásadního charakteru. Požadujeme vyjasnění a zohlednění těchto dopadů.
- Vymezením AO v území, kde je záměr s ohledem na podmínky v ÚO neproveditelný (mimo jiné je třeba kromě maximální výšky vzít v potaz požadavek na úplné vypínání VTE z různých důvodů), může dojít také k tomu, že investoři v oblastech AO nebudou vůbec záměry realizovat.

---

[2] Pozn.: Prováděcí nařízení vlády uvádí, že akcelerační oblast nelze vymezit na území nemovitých národních kulturních památek a nemovitých kulturních památek. Pokud jsou tedy z AO vyloučeny (nejsou zahrnuty), pak se jim ÚO nemusí nijak věnovat.

Toto technické hledisko nikde uvedeno není. Vymezení AO není v tomto směru dostatečně odůvodněno.

Výše uvedené vede k tomu, že nebyla naplněna hierarchie jako princip územního plánování. Územní rozvojový plán podle § 74 odst. 2 písm. c) stavebního zákona vymezuje akcelerační oblasti celostátního významu. Jelikož celostátní význam nebyl doložen, není možné na úrovni státu navržené AO vymezit.

Energetický přínos je nadto prezentován zejména jako expertní model a odhad, nikoli jako transparentně doložený konkrétní projekt. Veřejný zájem je tak opírán o teoretický přínos, oproti tomu stojí reálné a doložené konflikty v území, které mají být vyloučeny teprve ex post opatřeními. V AOV je zvažováno 1 273 věží. Jejich celkový odhadovaný maximální výkon je 4 455,5 MW.

Rozpor s právem na samosprávu, rozpor se zásadou koordinace

Řešení na úrovni územního rozvojového plánu je s ohledem na výše uvedené připomínky nepřiměřené a nezákonné.

Z toho důvodu zasahuje do práva na výkon územní samosprávy. Zasahuje do řešení v územně plánovací dokumentaci obcí, které bylo tvořeno mimo jiné za účelem naplnění zásadních požadavků dle zákona o obcích – rozvoj obcí, péče o podmínky života občanů. Dopadem vymezení AO na území obce není prakticky pouze možnost investorů vstoupit do území ve zjednodušeném řízení, jde o oslabení role samospráv v hodnocení dopadů záměrů na společenství obcí, na vztahy v území, rozvojové záměry, řešení potřeb občanů apod.

Zatímco územní plán funguje jako společenská dohoda, což opakovaně potvrzuje řada judikátů nejvyšších soudů, územní rozvojový plán pouze v bodech nastavuje státní cíle, aniž by dával prostor pro společná jednání na úrovni obcí.

Např. dle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 22/22 ze dne 9. 5. 2023 přitom platí:

(60) *Platí přitom, že samospráva, jakožto významná složka demokratického právního státu, musí mít reálnou možnost záležitosti a otázky místního významu, a to i ty, jež pro svou povahu přesahují místní nebo regionální rámec a o nichž rozhoduje ve své samostatné působnosti, řešit na základě svého svobodného uvážení. Formou zastupitelské demokracie je tak realizována vůle občanů zastoupených na lokální a regionální úrovni a toliko odpovědností k voliči a na základě zákonného a ústavního rámce je samospráva ve svém konkrétním projevu posléze omezena (čl. 101 odst. 4 Ústavy). Územní samosprávné celky reprezentující územní společenství občanů tak musí mít – prostřednictvím autonomního rozhodování svých zastupitelstev – možnost svobodně se rozhodnout, jakým způsobem naloží s finančními prostředky, jimiž jsou pro plnění úkolů samosprávy vybaveny. Právě hospodaření se svým majetkem samostatně na vlastní účet a na vlastní odpovědnost je atributem samosprávy (srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 5/03).*

(62) *Meze zásahů moci zákonodárné do práva územních samosprávných celků na samosprávu je třeba hledat v rozhodovací praxi Ústavního soudu, která v této oblasti Pl. ÚS 22/22 16 prošla dílčím vývojem (srov. nálezy sp. zn. Pl. ÚS 34/02, Pl. ÚS 51/06 nebo Pl. ÚS 56/10). Počáteční výklad fakticky ponechával stanovení mezí samosprávy na vůli zákonodárce. Z nálezu ze dne 5. 2. 3003, sp. zn. Pl. ÚS 34/02 se tak podává, že „Ústavou obecně vyjádřené právo na samosprávu nesmí být zákonodárcem vyprázdněno, je však jisté, že zákonodárce má široký prostor pro určení záležitostí, jež je nejlépe spravovat na místní nebo oblastní úrovni bez větších zásahů ústřední státní moci“ (srov. také nález sp. zn. Pl. ÚS 50/06).*

Navrhované řešení na úrovni státu degraduje nástroje demokratické společnosti, nástroje obcí. Postup státu vyvolal značné obavy a frustrace na úrovni jednotlivých občanů a domácností. V případě, že občané využijí další nástroje vyslovující se proti záměrům VTE (neboť je ve složitém právním systému obtížné dohlédnout na všechny důsledky), bude o to více znemožněna funkční participace obce. Současně bude platit, že investor má otevřené dveře k dohodě s vlastníkem pozemků (kterým v řadě případů obce nejsou) a k následné výstavbě. Postup státu je nekoncepční, překračuje meze přiměřenosti.

Přitom lze připomenout, že stát již dříve zasáhl do územního plánování, konkrétně do ochrany nezastavěného území, kde vytvořil prostor pro výstavbu záměrů OZE bez ohledu na stav územních plánů (Lex OZE I a navazující změny v energetickém zákoně).

Zásahem do územní samosprávy je zneužití vyšší úrovně územně plánovací dokumentace. Vláda v návrhu Z2 URP připravuje AO, současně však říká, že

- AO nelze v plné míře využít
- vymezení činí v podstatě za účelem dosažení určitých kapacit, naplnění státních cílů pouze z formálního hlediska (plnění strategických cílů ve Vnitrostátním energeticko klimatickém plánu, popř. v Hospodářské strategii 2.0, přitom tyto cíle nejsou stanovené zákony, nejsou právně závazné)

Neexistuje racionální zdůvodnění, že navrhovaný počet, resp. výkon je realizovatelný. Pořizování Z2 URP ukazuje, že AO celostátního významu při stanovení podmínky rozlohy 2,5 km2 v podstatě nelze zákonným způsobem vymezit. ZOZE sice stanovil možnost státu vymezit AO na celostátní úrovni, ale podmínky pro toto vymezení nebyly splněny.

Nepřiměřeným a nezákonným zásahem do územní samosprávy a zneužitím vyšší úrovně územně plánovací dokumentace je dále robustnost řešení. Vláda si vytyčila cíl vytvořit celostátní AO, zvolila však nepřiměřeně robustní rámec. V navrhovaných AO nejde o solitérní záměry, ale o rozsáhlé větrné parky. V některých lokalitách jde o rámec pro desítky věží VTE. V tomto směru se jedná o zcela nepředvídatelné robustní řešení, které absolutně narušuje principy územního plánování jako je hierarchie územního plánování, požadavek vytvářet podmínky pro udržitelný rozvoj území a zvyšování kvality vystavěného prostředí, architektury a stavební kultury či zajistit soudržnost společenství obyvatel území. Obce jsou si jednoznačně vědomy potřeby zohlednění potřeb budoucích generací také na úseku OZE, postupy státu v předložené podobě jsou však nepředvídatelné, nepřiměřené, a tedy nepřijatelné.

Návrh koridorů pro VTE je zásadně odlišný od tradičních koridorů pro liniové stavby. Navržené AO nejsou stanoveny tak, že „procházejí" územím, naopak území plošně svírají, v některých případech je území obce svěřeno ze tří stran jednou či více AO.

Rozlišení koridorů a ploch pro oblasti akcelerace není jednoznačně v Z2 URP provedeno. To je třeba doplnit.

K roli obce v územním plánování je nutno připomenout, že sami představitelé vlády jako poslanci podali poslanecký návrh na změnu stavebního zákona (sněmovní tisk č. 67), kde poukazují na potřebu posílení autonomie samospráv, odkazují na principy - plánování předmětů ve vlastní kompetenci podle principu subsidiarity a respektování plánů ostatních úrovní samosprávy; - rozhodování o udržitelném rozvoji na nejnižší vhodné úrovni samosprávy; - přenesení větší míry odpovědnosti za místní rozvoj na volenou reprezentaci; - zvýšení významu politické odpovědnosti v oblasti místního rozvoje aj. Toto v řešeném procesu nijak zohledněno není.

Navržené vymezení AO blokuje možnosti obce v takovém prostoru plánovat rozvoj území, a to na neomezenou dobu, protože vždy bude platit potenciální kolize se záměrem VTE. Bude tak zablokována činnost v území a založen stav nejistoty. Přitom plochy navrhovaných AO jsou potenciální rozvojové plochy obcí, a to často právě proto, že jde o klidové venkovské prostředí, nízkou hlukovou zátěž, blízkost přírodních ploch.

Samotná volba koridorů pro zobrazení AOV v Z2 URP se jeví jako rozporná a nepřiměřená. Zákonodárce konstatuje, že obec může v územním plánu celostátní AO zpřesnit, ale není jasné, jak by to mělo být prakticky provedeno. Měla by si obec zaplatit analýzu území, potenciálních pozic několika desítek věží a pro ně vytyčit přesnější plochy pro jednotlivé záměry? Nebo sama hradit hlukové studie, které pomohou určit, v jaké reálné vzdálenosti mohou být konkrétní věže umístěny, a to též při jejich kumulaci? Kde má obec zaručeno, že případně takto provedené mapování bude schváleno nadřízeným orgánem, tj. podrobné prověření nebude provedeno marně? Obec by tak nesla důsledky

nedostatečného plánování na úrovni státu a musela vynakládat vlastní prostředky na dotvoření funkčního schématu. Požadujeme provedení dostatečného zpřesnění již na státní úrovni, případně ponechání vymezení AO na příslušných podrobnějších úrovních územního plánování.

Obec také ztrácí možnost definovat vlastní charakter území. Podle stavebního zákona (§ 41) se charakter území určuje zejména podle funkčního využití, struktury a typu zástavby, uspořádání veřejných prostranství, dalších prvků prostorového uspořádání a urbanistických, architektonických, estetických, kulturních a přírodních hodnot území, včetně jejich vzájemných vztahů a vazeb, a to především vymezením v územně plánovací dokumentaci. Obce v územních plánech dlouhodobě definují, kam se chtějí ubírat, ale navržené AO do toho vstupují jako zásadní, ale zároveň blíže neurčité (nekonkrétní) bariéry. Identita obce je ohrožena zejména robustním řešením (větrné parky místo jednotlivých pozic pro VTE).

Z2 URP nenavrhoval ani etapizaci, územní studie, územní rezervy, povinné plánovací smlouvy, nijak nevyužil potenciál nástrojů územního plánování, aby zmírnil dopad AO. Požadujeme prověření těchto možností.

Kromě výše uvedeného stát v celém procesu pořizování Z2 URP zcela vynechal obce jako partnery. ZOZE ani stavební zákon nepožadují průběžná jednání nad AO před veřejným projednáním, v této věci se však jedná o zcela unikátní, v ČR doposud neřešený projekt, který vyžaduje mnohem větší angažovanost státu vůči dotčeným obcím. To se však nestalo a pořizovatel se odvolává pouze na zákonné požadavky na proces.

Pořizovatel na veřejném projednání opakovaně deklaroval, že obce ani jiné subjekty neztrácejí plnohodnotné postavení účastníků řízení v navazujícím povolovacím řízení. Opomněl však připomenout, že již nyní podle tzv. liniového zákona (zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury) je stavbou pro energetickou bezpečnost *stavba výrobny elektřiny z obnovitelných zdrojů o celkovém instalovaném výkonu 15 MW a více, včetně staveb jejího připojení do elektrizační soustavy a s tímto připojením souvisejících; stavba výrobny elektřiny využívající energii větru se považuje za stavbu pro energetickou bezpečnost i jako součást souboru staveb výroben nebo zdrojů elektřiny využívajících energii větru, pokud soubor staveb v celkovém součtu překračuje hodnotu instalovaného výkonu podle části věty před středníkem.*

Podle § 2d odst. 1 liniového zákona proti rozhodnutí o povolení záměru stavby pro energetickou bezpečnost (nad 15 MW) není přípustné odvolání.

Vyjednávací role obce je tak značně oslabena. Po vymezení AO obec nedisponuje ani možností vyjádřit své požadavky v procesu EIA, ani určit konkrétní prostor pro VTE v územním plánu (vyloučit AO, umístit AO v jiných plochách, menších plochách, resp. koridorech apod.; viz výše ke *„zpřesňování“*) ani možností přezkoumat účast v povolovacím řízení podle stavebního zákona v odvolání.

V případě schválení novely stavebního zákona (sněmovní tisk č. 67) bude dle všeho o vyhrazených stavbách, tj. též stavbách VTE nad 1 MW rozhodovat centrální stavební úřad (Úřad rozvoje území České republiky), a to v jednostupňovém řízení a budou dále omezena (zrušena) závazná stanoviska dotčených orgánů.

Uvedená schémata ve spojení s návrhem AO zásadně omezují roli obcí, územních samospráv, jako garantů naplnění požadavků zákona o obcích.

K postojům veřejnosti

S právem na samosprávu úzce souvisí požadavek na reflektování hlasů veřejnosti. V území dotčeném AOV51, AOV62, AOV63 je dlouhodobě prezentován nesouhlas veřejnosti s výstavbou VTE:

1. výsledek místního referenda v obci Střížovice ze dne 1. 3. 2014,
2. anketa v obci Horšice,
3. petice v obci Chlum,

4. společné vyjádření veřejnosti k dokumentaci EIA záměru „VTE Vlčtejn",
5. petice v obci Kbelnice, Týniště, Újezd u Horšic, Bzí aj.

S ohledem na státem shora určované plochy pro záměry VTE v daném rozsahu z hlediska rozlohy a kapacit daných počtem věží je pro obce nereálné relevantně na požadavky veřejnosti reagovat, vést v území funkční diskusi k danému tématu. Dochází k oslabení role obce.

K vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území

V části 1, str. 6 a 7 vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území (VVURU) se uvádí rámec pro výběr AO. Mimo jiné se uvádí, že *Instalovaný výkon výroben umístitelných v jednotlivých akceleračních oblastech by měl dosáhnout optimálně potenciál výkonu 10 MW na 1 km2 nebo více.* Není jasné, z čeho tento předpoklad vychází, v zákonné úpravě ani v zadání stanoven není.

Mezi úmluvami, které byly vzaty v potaz, je hodnocen mimo jiné vztah k Evropské úmluvě o krajině, přitom je označen jako slabý (hodnotou 1). Tento závěr je zcela nepochopitelný. Již z preambule úmluvy plyne, že krajina přispívá k utváření místních kultur a že je základní součástí evropského přírodního a kulturního dědictví, protože přispívá k blahu lidstva a upevnění evropské identity; že smluvní strany jsou si všeobecně vědomy celosvětového významu krajiny, jako základní složky prostředí, v němž lidé žijí. Ochrana krajiny podle úmluvy pak znamená činnosti směřující k zachování a udržení význačných nebo charakteristických vlastností krajiny, utvářených přírodní konfigurací a/nebo lidskou činností a právem považovaných za její historickou hodnotu.

Závěr pořizovatele, resp. zpracovatele SEA k dotčení Evropské úmluvě o krajině je tak zcela lichý, a to přestože ze SEA může vycházet, že dotčení krajinných hodnot v navržených AO je minimální.

Právě krajina je citlivá hodnota, každá smluvní strana se podle Evropské úmluvě o krajině zavazuje mimo jiné: právně uznat krajinu jako základní složku prostředí, v němž lidé žijí, jako výraz rozmanitosti jejich společného kulturního a přírodního dědictví a základ jejich identity; zavést postupy pro účast veřejnosti, místních a regionálních orgánů a jiných stran, které jsou zainteresovány na definování a provádění krajinných politik; začlenit krajinu do svých politik regionálního rozvoje a územního plánování, a do své kulturní, environmentální, zemědělské, sociální a hospodářské politiky, jakož i do ostatních politik s možným přímým či nepřímým dopadem na krajinu.

VVURU se vyjadřuje také ke Strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 - Navrácení přírody do našeho života 2020 (2020). Zde se uvádí, že Z2 URP pracuje se soustavou tzv. červených limitů, a že záměry OZE jsou směrovány přednostně do vhodných, převážně již narušených ploch. Prakticky však platí, že většina AOV směřuje do volné, nenarušené přírody (viz výše).

Ve VVURU není řešena otázka dopadu nařízení EU o obnově přírody (Nature Restoration Law, 2024/1991), na jehož základě ČR aktuálně připravuje národní plán obnovy přírody. Nature Restoration Law nedopadá jen na „červené limity", ale právě i na další části krajiny. S požadavky Nature Restoration Law a národního plánu obnovy přírody žádná koordinace ani návaznost popsána není. Tento nedostatek je v daném kontextu zásadní.

K požadavku na vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů

Ve VVURU, resp. Z2 URP není dostatečně řešen požadavek Ministerstva životního prostředí: *V rámci vyhodnocení vlivů na životní prostředí změny požadujeme provést vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů. V této souvislosti poukazujeme např. na rozsudek NSS 1 Ao 7/2011 – 526, kterým byly zrušeny Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje. Vyhodnocení těchto vlivů na životní prostředí je třeba zpracovat jak na úrovni konkrétních navržených ploch a koridorů, tak i s ohledem na širší vztahy a vazby v souvislosti se stavem v území a se záměry v území schválenými k realizaci či záměry uvažovanými (rozsudek NSS 4 Aos 1/2013 – 133). Tam, kde budou zjištěny potenciální negativní kumulativní nebo synergické vlivy, je nutné navrhnout kompenzační opatření a případný monitoring těchto potenciálních vlivů.*

VVURU se této věci věnuje na s. 93 přílohy 1: *Kromě jednotlivých změn funkčního využití území, které mohou být zdrojem negativních vlivů vzhledem k vysoké četnosti výskytu, může být riziko negativních vlivů spojeno také s prostorovou koncentrací navrhovaných aktivit v prostorově omezené části řešeného území.*

Z tohoto důvodu je provedena prostorová analýza, jejímž cílem je identifikovat, zda v území, do kterého jsou nově vkládány posuzované plochy a koridory, existuje riziko vzniku kumulativních a synergických vlivů na sledované složky životního prostředí, či zda toto riziko není navíc díky vysoké koncentraci již existujících stávajících aktivit produkujících obdobné negativní vlivy významně zvýšené.

Riziko vzniku těchto vlivů obecně nelze vyloučit v územích, ve kterých dochází ke zvýšené prostorové kumulaci záměrů produkující negativní vlivy na krajinný ráz, faunu a flóru a půdu (což jsou potenciálně nejvíce negativně ovlivněné složky životního prostředí), nebo ve kterých je již v současné době kvalita složek životního prostředí významně negativně ovlivněna např. zvýšenou koncentrací stávajících staveb větrných elektráren, případně vedení VVN nebo dalších záměrů významně negativně ovlivňujících vizuální charakteristiky krajiny. Zde by další rozvoj obdobných ploch znamenal nadměrné zhoršení kvalitativních a kvantitativních ukazatelů charakterizujících tyto složky životního prostředí.

Z2 ÚRP navrhuje AO rozptýlené po celém území republiky, přičemž a priori vylučuje vymezení těchto oblastí v místech vyžadujících prioritní ochranu dle NV č. 507/2025 Sb. Současně platí, že AO nesmí být vymezeny v územích, kde by jejich uplatnění přineslo významný negativní vliv na životní prostředí (toto je rovněž požadavek směrnice REDIII).

Pro účely identifikace možných zvýšených kumulativních a synergických vlivů nebyly hodnoceny veškeré existující stavby a záměry na území kraje, ale pouze ty, které lze považovat za relevantní z hlediska charakteru, měřítka a potenciálního vlivového dosahu ve vztahu k posuzovaným AO dle Z2 ÚRP. Kumulativní a synergické vlivy větrných parků a velkých fotovoltaických polí, které jsou v běhu povolovacích procesů a kde stavby nebyly dosud dokončeny, není možno do kumulativních a synergických vlivů zahrnout, protože informace o nich jsou veřejně dostupné jen částečně.

Str. 94: *Na základě této úvahy byly pro účely tohoto hodnocení SEA na území ČR vymezeny 3 oblasti zvýšených kumulativních a synergických vlivů, které reflektují zvýšenou, obvykle vzájemně vizuálně propojenou kumulaci a synergii stávajících větrných elektráren v území.*

Níže jsou uvedeny základní informace o oblastech v ČR, kde je zvýšená koncentrace větrných elektráren. U jiných záměrů ke zvýšené kumulaci vlivů nedochází. Informace vychází z dat oborových asociací (ČSVE, Komora OZE), státních úřadů (ERÚ) a Informačního systému EIA (CENIA).

K uvedenému je třeba konstatovat, že hodnocení pouze okrajově řeší robustnost návrhu AO a ÚO. Do AO je předpokládáno maximální množství věží, u řady AOV se jedná o více než 20 věží.

Tato kumulace není dostatečně hodnocena. SEA se zaměřuje pouze na hodnocení AO vůči existujícímu stavu, ale neřeší kumulaci a synergický efekt mezi novými záměry, které AO předjímá (pořizovatel sice neví, kolik záměrů v území reálně vznikne, ale výpočet již předem činí se snižujícím koeficientem+ přitom jde ale stále o robustní řešení, v ÚO je uveden konkrétní potenciál, z něhož stát vychází).

Z povahy věci je zřejmé, že dotčení bude odlišné v případě umístění 1 věže a umístění 15 věží, případně s ohledem na výšky věží. Přitom již nebude probíhat žádná EIA, která by posoudila každý další záměr (přitom požadavky na EIA jsou dány mimo jiné kumulací záměrů, viz příloha č. 1 zákona č. 100/2001 Sb.: zjišťovacímu řízení podléhají *větrné elektrárny s výškou stožáru od 50 m (b) umístěné v místě, které je k nejbližšímu chráněnému venkovnímu prostoru staveb podle jiného právního předpisu blíže než 1 km od stožáru větrné elektrárny, (c) umístěné v místě, které je od jiné stávající nebo připravované větrné elektrárny blíže než 3 km od stožáru větrné elektrárny, nebo (d) umístěné v počtu 4 a vyšším*.).

SEA se tedy musí (jelikož nahrazuje EIA) vypořádat s kumulací záměrů v AO a mezi AO, které spolu sousedí. To provedeno nebylo.

Nebylo to dle VVURU provedeno ani u záměrů, které jsou v povolovacím řízení nebo v systému EIA. Tímto ale není naplněn požadavek hodnocení synergických a kumulativních jevů.

Není tak naplněn ani požadavek Politiky územního rozvoje (viz výše): *prověřit dostatečné vzdálenosti ploch a koridorů určených pro využití větrné energie navzájem a ve vztahu k jednotlivým sídlům tak, aby nedocházelo k neúměrné zátěži dotčeného území.*

Hodnocení je třeba doplnit.

K vizuálnímu efektu, k omezení výšky věží – dopad na krajinný ráz

Z2 URP pouze stanoví plochu AO a její předpokládaný výkon. Teprve navazující ÚO stanoví maximální výšku věží. V tomto směru samotná Z2 URP neřeší dostačujícím způsobem úkoly ze zadání ani z Politiky územního rozvoje.

Pokud jde o stanovenou maximální výšku věží, konkrétní hodnoty stanoví pouze jednotlivá ÚO.

Výška věží jako limit však není s ničím konkrétně srovnána, neexistuje přehled výšek dotčených objektů, vizualizace, zpřesnění toho, odkud byly pohledové osy řešeny apod. Z jednotlivých karet k AO nejsou důvody dostatečně zřejmé.

Není vyjasněno, proč je někdy možná maximální výška VTE 250 m a jinde 245 m. Jakou roli hraje v pohledovém horizontu 5 m?

Stanovení výšek napříč Z2 URP, resp. ÚO je nekonsistentní: např. pro AOV19 je konstatováno, že se již nejedná o nedotčenou krajinu (z hlediska VTE) a pro ochranu krajinného rázu byl stanoven limit výšky VTE 185 m. Pro AOV51, kde se jedná o nedotčenou krajinu, byl tento limit výšky stanoven na 250 m. Karty AO pracují s viditelností 120, 170, 200 m, nikoliv 250 m; není jasné, jak je tento prvek dále v AO zohledněn.

Není zřejmé, jak je vizuálně hodnocena kumulace záměrů v AO. Zda je počítáno s pravidelným rozložením v AO nebo koncentrací v nějaké části, zda analýza viditelnosti proběhla pro stanovené maximální množství věží v rámci celé AO apod.

Hodnocení vizuálního dopadu je nepřezkoumatelné a vnitřně rozporné vůči jednotlivým AOV.

Výšková hranice 250 m je v rámci ČR sice navrhována v rámci nových záměrů (viz EIA, např. aktuálně ukončený záměr Větrný park Ralsko), ale je obtížné se s takovými stavbami reálně seznámit.

K úvaze je také vizuální efekt ve vztahu k noční krajině. Reliéfy noční krajiny jsou v ČR velmi cenné a jedinečné. Vzhledem k robustnosti AO lze očekávat, že budou zásadně narušeny vizuálně i světelně (bezpečnostní světla VTE). Tento dopad není nijak hodnocen.

Hodnocení vlivů na obyvatelstvo, sídla – obyvatelstvo, hluk a veřejné zdraví

Z VVURU, SEA: *Při hodnocení je přihlíženo ke vzdálenosti hranice AO, a tedy potenciálního umístění zejména VTE od hranice obytné zástavby (u FVE se významné ani mírné negativní vlivy na obyvatelstvo a veřejné zdraví nepředpokládají). Tato složka je zatížena poměrně vysokou měrou nejistoty, protože nejen není znám počet VTE v AO, ale ani jejich rozmístění a možnost kumulování hlukových vlivů. Z tohoto důvodu je do územních opatření k VTE zapracována podmínka zpracování hlukové studie a omezení provozu VTE tak, aby případný flicker-efekt nepřesáhl 30 hod/rok. Na základě těchto studií může být omezen počet VTE v AO na přijatelnou úroveň. Tím jsou vlivy na veřejné zdraví minimalizovány na úroveň zanedbatelných vlivů.*

Nelze vyloučit lokální zhoršení hlukových poměrů v zástavbě nejblíže k VTE. Vzdálenost mezi okrajem AO a zástavbou určenou pro bydlení není v žádné navrhované AO menší než 500 m (červený limit dle NV č. 507/2025 Sb.), reálně lze očekávat výstavbu VTE ve vzdálenosti od 700 m. V rámci obecných podmínek VŠECH územních opatření je uvedena povinnost zpracování hlukové studie pro aktuální rozmístění staveb VTE a zahrnout do ní stávající významné zdroje hluku. Rovněž je zde uvedena obecná

podmínka omezení provozu VTE z hlediska stroboskopického efektu. Obě podmínky byly do Z2 ZÚR zařazeny na základě hodnocení v procesu SEA. Blízkost hranice AO k obytné zástavbě je vždy uváděna v kartě AO v příloze č. 1 a č. 2. Tento vliv se uplatňuje u všech AO pro VTE – každá VTE je v nějaké části své hranice vzdálena na úrovni 500 m od stávající zástavby, což je dáno jak charakterem krajiny ČR s hustou sítí sídel, tak i technickým způsobem vymezení akceleračních oblastí v prostředí GIS. V tomto ohledu byla řešena pouze stávající obytná zástavba. V některých akceleračních oblastech se nachází jiné plochy, než obytné – tj. plochy výrobní (např. zemědělské), občanské vybavenosti, rekreace apod. - viz např. AOV77 Petroupim, AOV87 Machnatec. Ani v daných příkladech se ale v takové blízkosti nejedná o obytnou zástavbu.

Vzhledem k tomu, že SEA nahrazuje EIA, je dané hodnocení nedostatečné. Nebylo provedeno mapování aktuálního hlukového zatížení (např. dálniční či železniční sítí) ve vztahu ke konkrétním návrhům AO, současně jsou ale navrhovány robustní kapacity OZE. Není ale zřejmé, jaké naplnění navržené kapacity je reálné. Přesto dochází (se zatížením danou nejistotu) předem k dotčení zájmů obcí a občanů. Byla zvolena vzdálenost 500 m od zástavby, ale tato hranice není nijak z hlediska dopadů na lidské zdraví odůvodněna. Odkaz na červený limit z nařízení vlády č. 507/2025 Sb. je lichý. Uvedené nařízení vlády takový limit nestanoví.

Karty AO bez dalšího odůvodnění konstatují: *Předpokládaný zdroj hluku: max. 106 dB na jednu VTE, požadavek na vzdálenost od obytné zástavby min. 500 m (předpokládaná hluková zátěž v takové vzdálenosti cca 37 dB).* Není jasné, z čeho tento závěr vyplývá, a jaký vliv má na hlukové hladiny výška jednotlivých VTE, tj. zda pro různé výšky VTE nemají být vstupní výpočty odlišné. Nejsou započítány hlukové vlivy existujících komunikací.

Je tedy nutné, aby tento limit byl v rámci pořizování Z2 URP jednoznačně odborně vyjasněn a obhájen. AO jsou bez podrobného posouzení navrhovány bezdůvodně velké a nepřiměřené reálným možnostem.

Žádáme o

- přezkoumání a úpravu limitu,
- popř. stanovení jiného posuzovacího schématu vč. provedení měření posouzení předem pro navrhované AO,
- upozorňujeme, že investoři sami reflektují vzdálenost cca od 800 m.

SEA se nezabývá vlivem a hodnocením infrazvuku. Přitom řada občanů má z těchto dopadů značnou obavu. Hodnocení je žádoucí doplnit.

Pokud jde o flicker-efekt, není jasné, proč byla stanovena obecná podmínka omezení 30 hod/rok – není to podloženo žádným relevantním podkladem o dostatečné ochraně lidského zdraví. Opět není řešena kumulace záměrů a podoba některých AO, které svírají obce ze tří stran.

Z uvedených výhrad opět plyne to, že nebylo dostatečně vyjasněno, že vymezení AO má celostátní potenciál.

Obecně platí, že vymezení AO má být v oblastech, kde nedochází k významnému střetu veřejných zájmů. Bez modelových výpočtu existujícího hlukového zatížení a shadow flicker efektu nelze závěr o zanedbatelném vlivu považovat za přezkoumatelný.

Biologické hodnocení

Biologické hodnocení bylo dle pořizovatele, resp. zpracovatele SEA, realizováno v měsících 08-10/2025, 12/2025-01/2026. Toto období z povahy věci nemůže zobrazit plnohodnotný výskyt a fungování rostlin a živočichů, neboť spadá do období útlumu. Nejsou zahrnuty měsíce aktivního hnízdění apod.

Biologické hodnocení nebylo provedeno v dostatečné míře. Nepředstavuje dostatečný podklad pro vymezení AO v Z2 URP ani pro stanovení ÚO v souladu s § 11 ZOZE.

Není hodnoceno, zda kumulace (a shluky) věží zvyšuje riziko pro faunu a floru, zejm. pro ptáky. Toto hodnocení je třeba doplnit. Pokud se riziko zvyšuje, je žádoucí snížit maximální počty věží v jednotlivých

AOV. Vzhledem k tomu, že nebude probíhat EIA a dochází k nahrazování správních úkonů (§ 11 ZOZE), je nutné kumulativní a synergické efekty řešit v této fázi. Podobně není doložena korelace mezi výškou VTE a dopadem na ptáky. Pokud dochází při snížení výšky VTE nebo snížení počtu VTE ke snížení kolizí, je třeba to respektovat. Tato úvaha v procesu SEA chybí, resp. není prověřena.

K soudržnosti území

V kap. 3 VVURU se poukazuje na soudržnost území, nicméně hodnotí se jen výhodnost záměrů OZE, nikoliv reálný sociální dopad, vliv na společnost, sociální strukturu.

V této části se píše o výhodách finanční kompenzace podle zákona č. 165/2012 Sb. s tím, že tato zákonná kompenzace nebrání dohodě mezi obcí a investorem na výhodnějším řešení. Dále se píše o tom, že by bylo vhodné mít i kompenzaci pro sousední obce.

Jde o prostá konstatování, nicméně realita je významně společensky negativně ovlivněna právě návrhem AO na celostátní úrovni a omezením možností obcí ve vyjednávacích procesech. Blíže viz výše k právu na samosprávu.

Dále se uvádí, že je vhodnější upravit OZE v AO, než řešit jednotlivé záměry investorů ad hoc. Tento závěr není ničím podložen.

Připomínky k jednotlivým AO a k územním opatřením

Dále se vyjadřujeme ke třem konkrétním AO, které mají dopad na území naší obce.

Jedná se o AOV51, AOV62 a AOV63, které dopadají na celý region jižně od Plzně.

Kumulace AO

V kontextu vymezení 3 AOV v dotčeném regionu se jedná o velmi rozsáhlý záměr:

- AOV51 25 věží s výškou 250 m
- AOV62 20 věží s výškou 200 m
- AOV63 7 věží s výškou 200 m.

Jedná se tedy o zásadní kumulaci záměrů, která, pokud bude naplněna, bude zcela nově definovat krajinný ráz a charakter území.

S ohledem na to, že podle Z2 URP neexistuje etapizace ani povinné uzavírání plánovacích smluv, umísťování záměrů může být ve volné krajině značně bezbřehé.

Kumulace záměrů není dostatečně zohledněna v hodnocení dopadů a není naplněn požadavek Politiky územního rozvoje: *prověřit dostatečné vzdálenosti ploch a koridorů určených pro využití větrné energie navzájem a ve vztahu k jednotlivým sídlům tak, aby nedocházelo k neúměrné zátěži dotčeného území.*

Míra úměrnosti zátěže dotčeného území je neurčitý právní pojem a doposud nebylo vyjasněno, kdy je překročena. Jsme přesvědčeni, že v tomto případě překročena je.

Vymezení ploch nijak neřeší již plánované záměry (např. stav projektů v EIA) a potenciální kumulaci s nimi.

Nesouhlasíme s kumulací AO v daném regionu. Toto řešení je nepřiměřené a nadměrně zatěžuje obce a občany v daném regionu.

V současné době se jedná o klidová území venkovského typu bez rušivých dominant. Naopak jsou zde zachovány kulturní a společenské hodnoty, které území spoluutvářejí, ale které nejsou dostatečně zohledněny v Z2 URP ani ÚO.

Zasazení více než 50 věží do doposud klidové krajiny je nutně zásadním zásahem do území. Dopad na krajinný ráz je nepřezkoumatelný, nejsou předloženy žádné vizualizace ani pohledové osy.

K podmínkám pro rozhodování v AO

Podmínky pro rozhodování v AO jsou členěny na podmínky pro výstavbu a podmínky pro provoz.

Vycházejí z jednotné předlohy, takže se v podstatě v AOV opakují.

Uplatňujeme k nim tedy nejprve souhrnné připomínky:

Pozn. Stanovení podmínek ÚO, resp. Jejich přenesení do povolovacího řízení může být zásadně ovlivněno projednávanou novelou stavebního zákona (sněmovní tisk č. 67). Požadujeme, aby stanovení podmínek ÚO bylo upraveno tak, že budou vždy aplikovatelné a kontrolovatelné příslušnými orgány ochrany životního prostředí (obecně dotčenými orgány), nikoliv pracovníky státní stavební správy.

Obecně platí, že podmínky jsou značně neurčité, jejich přenesení do povolení požaduje další dopracování. Přitom právě požadavek na jejich přesnost a detailnost je při schématu AO + ÚO klíčový. Obce nemají k dispozici stanovisko k ÚO ze strany orgánu příslušného k vydání jednotného environmentálního stanoviska (JES). Přitom ale platí, že je-li toto stanovisko souhlasné, „nahrazuje" ÚO vybrané akty podle zákona o ochraně přírody a krajiny a lesního zákona (např. zásah do krajinného rázu, do významných krajinných prvků). Podklady k AO jsou zatím neúplné.

Podle § 13 odst. 4 ZOZE mají ÚO v případě (budoucího) požadavku na souhlas s odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu podle § 9 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu nebo rozhodnutí o odnětí pozemků plnění funkcí lesa nebo o omezení využívání pozemků pro plnění funkcí lesa podle § 16 lesního zákona obsahovat podmínky, při jejichž splnění lze vyhovět žádosti o jejich vydání. Tyto podmínky má navrhnout příslušný orgán ve stanovisku k návrhu AO. Vzhledem k tomu, že obce nemají k dispozici požadavky příslušného orgánu, nemohou se řádně k podmínkám ÚO vyjádřit. ÚO jsou zatím neúplná. Podmínky pro odnětí zemědělské a lesní půdy se přitom dotýkají nejen půdy bezprostředně dotčené, ale i sousedních ploch, tj. mají vliv na širší vlastnické vztahy v území.

Pokud budou podmínky ÚP po společném jednání doplňovány, je nezbytné, aby obce měly možnost se k nim v rámci opakovaného veřejného projednání vyjádřit.

1) Rozloha a kapacita AO – ze Z2 URP a ÚO vyplývá, že rozloha AO je stanovena nad rámec reálného využití a současně s přihlédnutím k potřebě naplnit minimální rozlohu ze zadání 2,5 km2. Navržené AO tak omezují výrazně větší počet vlastníků, resp. zasahují více dotčených osob, než je reálně potřebné.

2) Výška VTE není dostatečně odůvodněna, ze SEA (karet AO) není dostatečně seznatelné, jaké přístupy byly zvoleny pro její stanovení.

3) Umístění související infrastruktury - kontejnerů nebylo v rámci SEA dostatečně hodnoceno. Z hlediska podrobnější EIA by takové stavby mohly mít značný dopad a byly by pro ně stanoveny přísnější např. odstupové podmínky, výška, tvary, požadavky na střechy apod. Podrobnost řešení však nebyla zvažována. ÚO stanoví zpravidla maximální plochu a výšku, neřeší však umístění. Prakticky tak bude kontejner do výšky např. 8 umístěn např. vedle historické kapličky nebo křížku nebo historické aleje či tradiční chalupářské osady, případně bude v pohledové ose kulturních památek (menších kostelů, památkových staveb) v intravilánu, které v SEA vůbec nebyly řešeny, ale obce nebudou mít dostatečný prostor jejich ochranu na úrovni povolování záměrů prosadit.

4) Stanovení povinnosti zpracovat pro navazující řízení dle stavebního zákona podrobnou hlukovou studii působení hluku na obytnou zástavbu (chráněné venkovní prostory) zahrnující kumulativní působení ostatních existujících a povolených (a plánovaných zařazených v databázi) zdrojů hluku a na jejím základě zpracovat režim provozu VTE. Tato povinnost řeší pouze dopad hluku v režimu ochrana veřejného zdraví, nicméně neomezuje robustnost omezení VTE ve volné krajině mimo sídla. V podmínkách ÚO, jakož i v SEA chybí hodnocení ultrazvuku. Toto požadujeme doplnit.

5) Podmínka zpracovat studii působení stroboskopického efektu na obytnou zástavbu s vymezením VTE, u nichž je nutno dobu provozu omezit tak, aby shadow flicker efekt nepřekročil dobu trvání 30

hodin/rok. U této podmínky není vyjasněno, že limit 30 hodin/rok je dostačující z hlediska dopadů na lidské zdraví. Stanovení této podmínky je nepřezkoumatelné.

6) Podmínky pro osvětlení VTE a další technické infrastruktury OZE vnímáme pozitivně, nicméně nevyplývají z hodnocení SEA, nejsou dostatečně podloženy. Není nijak vyjasněn dopad, resp. předcházení dopadům na lidské zdraví ve smyslu světelného znečištění (dopady umělého světla na lidské zdraví, narušení noční oblohy). Odůvodnění je třeba doplnit. Limity osvětlení jsou stanoveny pro výstavbu, nikoliv pro provoz. To je třeba upravit.

7) Provozovatel větrné elektrárny zajistí vypnutí větrné elektrárny ve dnech orby a sklizně a po pět následujících kalendářních dnů po těchto událostech na pozemcích do vzdálenosti 1000 m od stožáru větrné elektrárny. Povinnost vnímáme pozitivně, ale není jasné, jakým způsobem stavební úřad přenese tuto podmínku do povolení záměru. Orba a sklizeň je věcí jednotlivých vlastníků, přitom doba provedení se může lišit. Zemědělec nemůže mít povinnost ze stavebního povolení záměru investora VTE ohlašovat dobu zemědělských činností. Ochrana živočichů tak není dostatečně zajištěna.

8) Podmínky pro provoz pro omezení kolizí ptáků s lopatkami rotoru – ÚO stanoví pouze obecné technické podmínky, v dané oblasti však neexistují standardy typu BAT, s nimiž by plnění podmínek mohlo být porovnáváno. Požaduje se pouze ex post monitoring mortality ptáků po dobu minimálně tří let od uvedení větrné elektrárny do provozu. V územích dotčených AOV se pravidelně vyskytují různé druhy ptáků. Pokud by byl standardní proces výstavby VTE, tak proběhne biomonitoring, kde se vyhodnotí, jestli by umístění VTE nemělo negativní vliv na jejich migraci. Akcelerační oblasti jsou nastavené tak, že mortalita se řeší až následně. Až na základě výsledků monitoringu a posouzení rizikovosti VTE budou stanovena opatření, která minimalizují riziko zranění a úhynu ptáků. Tj. je zde stanoveno „3leté zkušební období" v rámci kterého je přípustné negativně zasáhnout do ochrany ptactva, aniž je toto zdůvodněno. Požadujeme, aby vyhodnocení bylo provedeno v kratším časovém rámci (u netopýrů se jedná o dvouleté období). Žádáme o zavedení podmínky opakování monitoringu po každých 10 letech provozu.

Dále je stanovena povinnost provozovatele výsledky monitoringu a plánovaná opatření projednat s příslušným orgánem státní správy na úseku ochrany přírody, není zřejmé, zda bude řešeno v rámci centrální stavební správy dle sněmovního tisku č. 67 nebo s odborným orgánem ochrany přírody.

Obecně je třeba uvést, že návrh monitoringu mortality ptáků až po uvedení VTE do provozu nerespektuje princip předběžné opatrnosti, prakticky není možné navrhnout jiná zmirňující opatření než zastavení provozu VTE např. v době tahu ptáků.

Kromě výhrady zajištění vhodné prevence a monitoringu ex ante, je žádoucí do výrokové části ÚO doplnit konkrétní technické parametry, techn. normy, kritéria apod., která jsou reálně schopná negativním dopadům na ptáky zabránit.

9) Podmínky pro ochranu netopýrů – předpokládá se možnost instalace technických ochranných opatření, např. ultrazvukového odpuzovače. Požadujeme stanovení podmínky, aby technická opatření tohoto typu byla posouzena z hlediska ochrany veřejného zdraví.

10) Podmínky pro provoz jsou obecně nastaveny jako reaktivní, nikoliv preventivní. To považujeme za nedostatečné.

11) V podstatě ve všech AOV je detekován dopad na vybrané druhy živočichů. Jejich ochrana je realizována v podstatě jen podmínkou ochrany při hnízdění, blíže neurčenými technickými podmínkami (ptactvo) a požadavkem monitoringu, resp. vymezením pásu 500 m pro migraci velkých savců. Ochrana se jeví v tomto směru nedostačující.

12) U řady ÚO chybí ochrana drobné zeleně (tak jak je koncipována např. v AOV 63). Požadujeme doplnění, očekáváme, že v krajině drobná zeleň více či méně významná v zásadě vždy existuje. Je třeba doplnit v jaké vzdálenosti se nejedná o rušivý efekt.

Požadujeme doplnění ochrany drobných sakrálních staveb v krajině.

12) V odůvodnění ÚP se stanoví: *Toto opatření obecné povahy se podle § 173 odst. 1 správního řádu oznamuje veřejnou vyhláškou a nabývá účinnosti patnáctým dnem po vyvěšení veřejné vyhlášky. Podle § 173 odst. 2 správního řádu proti opatření obecné povahy nelze podat opravný prostředek. Podle § 172 odst. 2 správního řádu lze soulad opatření obecné povahy s právními předpisy posoudit v přezkumném řízení, přičemž usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat do 1 roku od účinnosti opatření.* Ustanovení § 36 ZOZE uvádí, že územní opatření vydané vládou nelze přezkoumat v přezkumném řízení.

Požadujeme vyjasnění tohoto poučení včetně toho, kdo bude rozhodovat v přezkumném řízení ve věci opatření obecné povahy, které vydala vláda.

AOV51 Řenče

Dotčené obce

Dolce, Horšice, Letiny, Řenče, Skašov, Únětice, Žinkovy

V Z2 URP není odůvodněno, jak byl naplněn § 4 odst. 3 ZOZE, tedy proč byla vybrána tato plocha v porovnání s upřednostněním brownfieldů / znehodnocených ploch.

Krajinný ráz

Karta k AO
V území je nutné zachovat nerušený charakter tohoto horizontu a chránit pohledové vazby na dominantu kostela, zejména v ose západ–východ. Větrné elektrárny by se v případě nevhodného umístění promítaly do tohoto horizontu a narušily by kompoziční vztah mezi dominantou a jejím pozadím. Současně je požadováno neumisťovat záměry do vrcholových partií (např. Kožich), respektovat pohledovou pohodu ze sídel a omezit zásahy v nejcitlivějších částech území.
Výška větrných elektráren nesmí přesáhnout 250 m, v žádné části areálu nesmí výška staveb a zařízení Podmínky a zmírňující opatření ÚO: Výška větrných elektráren nesmí přesáhnout 250 m, v žádné části areálu nesmí výška staveb a zařízení pro ukládání elektřiny přesáhnout 8 m a plocha areálů pro ukládání energie je omezena na max. 0,06 ha na jednu VTE a 0,8 ha pro celou lokalitu. Terénní úpravy nesmí přesáhnout ±5 m. Technické řešení musí minimalizovat zásahy do území, využívat tlumené barevné odstíny a preferovat podzemní vedení infrastruktury. Stanovena ochrana horizontu scenerie kostela Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích. Stanovena podmínka ochrany vrcholové partie Kožich.

Odůvodnění Z2 URP

Vymezením nebylo možné zcela eliminovat možnost narušení působení na krajinné veduty zmiňované v ÚSK ORP Přeštice Knížská skála, Střížov, Ticholovec s kaplí sv. Vojtěcha, Jindřín, hradiště, Černý les se zříceninou hradu Skála, ve vzdálenostech od 2,5 do 5 km západně od hranice AO, z tohoto důvodu byla v rámci souběžně zpracovaného územního opatření omezena výška potenciálních VTE, čímž je tento vliv zmírněn.

Odůvodnění ÚO

...z hlediska ochrany krajinného rázu je třeba zachovat nerušený obraz horizontu horizont uzavírající scenérii přeštického kostela v ose Z-V, VE umisťovat pouze mimo les a neumisťovat VE do vrcholové partie Kožich.

Výrok ÚO

Výška větrných elektráren (dále též „VTE") v akcelerační oblasti nepřesáhne 250,0 m, měřeno od úrovně styku stožáru (tubusu) větrné elektrárny se základem po horní úvrať listů rotoru.

Připomínka

Výrok ÚO tento vliv řeší v podstatě jen výškou VTE, a to 250 m (to je v podstatě aktuální maximum pro stavbu VTE; kromě toho v kartě SEA k AO je sledován nárůst viditelnosti pro výšku věží 120, 170, 200).

Není ale jasné, jaký je rámec pro 250 m, proč není veden jako více rušivý, proč není zkoumaný na kartě SEA.

Podrobnější podmínky ochrany se stanoví jak v ÚO, tak v Z2 URP až v odůvodnění, což je zcela nedostačující, nezákonné. Ochrana krajinného rázu není dostatečně zajištěna.

Výškový limit doprovodné infrastruktury (kontejnerů) 8 m je zcela neadekvátní. Není nijak řešen konflikt mezi těmito stavbami a historickými prvky v krajině (křížky, kapličky, solitérní stromy, aleje podél historických cest) apod. Zároveň je neúnosné, aby dotčené obce předkládaly do připomínek fotografie a umístění konkrétních drobných sakrálních a jiných staveb v území.

V SEA ani jinde není řešen pohledový rámec na bloky kontejnerů od bytové výstavby, pouze se předpokládá, že 8metrová výška bude vždy souladná s charakterem území. Takto paušální závěr je nepřijatelný.

Hranice 500 m

Karta k AO
Část Libákovic při hranici 500 m od AO. Újezd u Horšic, Letiny, Řenče – dílčí rekreační objekty při hranici AO. Na J Řenče probíhá výstavba RD, které se nachází do 500 m od AO. Jedná se o jednotlivé objekty při hranici. Předpoklad realizace VTE v dílčí vzdálenosti od hranice, vliv zanedbatelný.
Z hlediska stroboskopického efektu nelze vyloučit v místech viditelnost VTE od obytné zástavby vystavení obyvatelstva flicker efektu se zanedbatelným vlivem na veřejné zdraví.

Podmínky a zmírňující opatření ÚO: Negativním vlivům předcházeno vymezením AO nad 500 m od zástavby. Podmínka na podrobnou hlukovou studii působení hluku na obytnou zástavbu (chráněné venkovní prostory) zahrnující kumulativní působení ostatních existujících a povolených zdrojů hluku. Podmínka pro navazující řízení na zpracování studie působení stroboskopického efektu na obytnou zástavbu.

Z navržené AO není jasné, zda AO byla reálně posunuta vůči RD ve výstavbě na J Řenče, tj. zda je naplněna podmínka 500metrové hranice.

V odůvodnění Z2 URP

Vymezení proběhlo na základě biologického posouzení oblasti B63 v její centrální části jižně od obce Řenče, při dodržení vzdálenosti 0,5 km od obytné zástavby Březí, Skašova, Týniště, Újezdu, osady Štíhlov, Plevňova, Řenčí, Únětic, Libákovic, Drahkova, Letin, Kbelnice, Lázní Letiny a Svárkova, a s ohledem na identifikované hodnoty prověřeného území, a to oblast vysokého rizika pro ptáky podél jižní hranice. Výše uvedené lokality byly z důvodu ochrany uvedených hodnot z vymezení vyloučeny.

Připomínka

To, zda došlo k posunu jižní hranice, je nepřezkoumatelné. Není jasné, zda tato oblast z AO vypadla, nebo je třeba ji v rámci AO respektovat.

Ochrana drobné zeleně

Připomínka

Zcela chybí podmínka ochrany drobné zeleně jako je např. u AOV63:

Záměry OZE a související infrastruktury budou umisťovány mimo drobnou krajinnou zeleň (liniová zeleň, plošná zeleň do 0,5 ha) tvořící hodnotnou mozaiku krajiny, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury. Případné zničení či zásadní ovlivnění přítomných přírodních biotopů musí být kompenzováno novými výsadbami. Plochy nových výsadeb musí odpovídat alespoň 1,5násobku původní rozlohy a plochy dřevin musí být umístěny ve vzdálenosti minimálně 300 m od paty stožáru nejbližší VTE.

Žádáme o doplnění.

AOV62

Dotčené obce: Chválenice, Štěnovický Borek, Řenče, Střížovice, Nebílovy, Netunice.

V Z2 URP není odůvodněno, jak byl naplněn § 4 odst. 3 ZOZE, tedy proč byla vybrána tato plocha v porovnání s upřednostněním brownfieldů / znehodnocených ploch.

Krajinný ráz

Odůvodnění Z2 URP

Vymezení proběhlo na základě biologického posouzení oblasti B63 v její severní části severozápadně od obce Střížovice, při dodržení vzdálenosti 0,5 km od obytné zástavby sídel Chválenice, Štěnovický Borek, Nebílovy, Netunice, Háje, Osek, Řenče, Střížovice, Chouzovy, a s ohledem na identifikované hodnoty prověřeného území, a to ochrana pohledově exponovaných NKP – zámek Kozel a hradiště Hůrka (ze severu je proto omezeno Farskou skálou) mezi Chválenicemi a Štěnovickým Borkem (s ohledem na doporučení k ochraně krajinného rázu), Regionální biocentrum Černý les, kterému se akcelerační oblast vyhýbá na jihovýchodě a Knížská skála podél jižní hranice, přírodní biotop většího rozsahu jižně od Netunic (na západní hranici plochy). Výše uvedené lokality byly z důvodu ochrany uvedených hodnot z vymezení vyloučeny.

Vymezením nebylo možné zcela eliminovat možnost narušení působení na krajinné veduty zmiňované v ÚSK ORP Přeštice Hájsko a Knížská skála ve vzdálenostech od 2,5 do 5 km západně od hranice AO, nicméně výška potenciálních VTE z tohoto důvodu nebyla v rámci souběžně zpracovaného územního opatření omezena kvůli ochraně letounů.

Karta AO

Z analýzy viditelnosti vyplývá, že hodnocené území se vyznačuje výraznou koncentrací kulturně-historických hodnot s vazbou na širší krajinný rámec Plzeňska. V bezprostředním okolí se uplatňuje zejména tvrz, zámek a drobná sakrální architektura, v širším okruhu pak kostely sv. Cyrila a Metoděje, sv. Jakuba Většího a sv. Martina či sousoší Nejsvětější Trojice. Ve vzdálenosti do 5 km se nachází významné památky, jako klášter trinitářů s kostelem sv. Prokopa, kostel Nanebevzetí Panny Marie, zříceniny hradů Radyně a Vlčtejn nebo historická tvrziště a venkovská sídla, která společně utvářejí historicky strukturovanou krajinu s výraznou identitou.

Zásadním prvkem krajinného rázu je však především dominanta hradu Radyně, která se uplatňuje v dálkových pohledech a tvoří jeden z klíčových orientačních a kompozičních prvků širšího území. Hodnocené území zasahuje do pohledového perimetru této dominanty, zejména ze západních směrů, přičemž důležitou roli hrají i dílčí horizonty (např. linie Vysoká – Jelení vrch), které spoluutvářejí obraz této krajinné scény.

Umístění větrných elektráren může vést k narušení těchto pohledových vazeb, zejména k oslabení uplatnění dominanty Radyně a k narušení horizontů, které jsou pro její vnímání zásadní. Vzhledem ke stanoveným podmínkám je vliv hodnocen jako mírný.

Podmínky a zmírňující opatření ÚO: Výška větrných elektráren nesmí přesáhnout 200 m, max. výška doprovodných staveb, plocha areálů pro ukládání energie. Terénní úpravy nesmí přesáhnout ±5 m. Technické řešení musí minimalizovat zásahy do území, využívat tlumené barevné odstíny a preferovat podzemní vedení infrastruktury. Stanovena podmínka ochrany krajinné scény s dominantou Radyně, a to zejména ze Z pohledových směrů. Je doporučena konfigurace podél horizontu v S-J ose přednostně do J části AO z důvodu zamezení narušení dílčího horizontu Vysoká – Jelení vrch

ÚO

Výška větrných elektráren (dále též „VTE") v akcelerační oblasti nepřesáhne 200,0 m, měřeno od úrovně styku stožáru (tubusu) větrné elektrárny se základem po horní úvrať listů rotoru.

Záměry OZE a související infrastruktury budou umísťovány mimo nemovité kulturní památky.

Odůvodnění ÚO

Podmínka v odst. 3.1 písm. a) je stanovena k zajištění předvídatelnosti z hlediska bezpečnosti letového provozu a rovněž z důvodu minimalizace vizuálních dopadů na krajinný ráz při současném umožnění výstavby kapacitních VTE. Nejvyšší bod akcelerační oblasti je ve výšce 521 m n. m. (na jižní hranici u lokalitu Ve vršku), nejnižší pak leží ve výšce 402 m n. m. (na severozápadní hranici akcelerační oblasti u prameniště vodního toku). Převážná většina akcelerační oblasti se nachází ve výškovém rozmezí 460–500 m n. m., čemuž by odpovídala výška horní úvratě rotoru maximálně 660–700 m n. m. Na trhu je k dispozici vícero typů větrných elektráren o výšce od terénu po horní úvrať listů rotorů kolem 195 m, tedy s rezervou méně než 200 m. Z hlediska krajinného rázu respektovat krajinnou scénu s dominantou Radyně, a to zejména ze západních pohledových směrů v severní části akcelerační oblasti. VTE je vhodné konfigurovat podél horizontu v severojižní ose přednostně do jižní části akcelerační oblasti a zamezit tak narušení dílčího horizontu Vysoká – Jelení vrch.

Podmínka v odst. 3.1 písm. b) je stanovena za účelem ochrany nemovitých kulturních památek a nepřekročení přijatelné míry vlivu realizovaných úložišť elektřiny, která splňují definici záměru OZE, na krajinný ráz.

Připomínka

Není zřejmé, zda citlivé plochy uvedené v odůvodnění Z2 URP byly z AO vyloučeny. Věta *„Výše uvedené lokality byly z důvodu ochrany uvedených hodnot z vymezení vyloučeny."* se vztahuje k popisu celé AO. Jedná se však o popis matoucí.

Odůvodnění Z2 URP uvádí, že navržená AO má vliv na řadu krajinných a kulturních hodnot. Jejich ochrana je však ve výroku ÚP zajištěna primárně stanovením maximální výšky VTE. Teprve v odůvodnění jsou uvedeny podmínky umístění VTE v krajině. Opatření z karty AO nejsou do výroku ÚO závazně přenesena.

Toto řešení je nepřípustné. Podmínky umístění musí být stanoveny přímo ve výroku.

V Z2 URP se hovoří o *možnosti narušení působení na krajinné veduty zmiňované v ÚSK ORP Přeštice Hájsko a Knížská skála,* z karty AO ani z ÚO není zřejmé, jak se s ochranou této hodnoty vypořádaly.

Ve výroku je uvedeno, že záměry VTE musí být umísťovány mimo nemovité kulturní památky. Není jasné, co tento výrok znamená – zda jsou tyto památky součástí AO; pokud nikoliv, proč je tato podmínka stanovena? VTE nesmí být umístěna na půdorysu památky, ale může být umístěna v těsné blízkosti vedle ní?

Text v odůvodnění Z2 URP *„nicméně výška potenciálních VTE z tohoto důvodu nebyla v rámci souběžně zpracovaného územního opatření omezena kvůli ochraně letounů"* je nesrozumitelný; není jasné, jaký má vztah k omezení výšky na 200 m, resp. k ochraně letounů.

K ochraně druhů

Připomínka
Karta AO

Dle dat poskytnutých společností ČESON se nejbližší významnější lokalita s výskytem netopýrů (zimoviště, letní kolonie, větší počet jedinců citlivých druhů netopýrů) nachází cca 5 km od AO. Minimální ochranná zóna kolem každé význačné lokality u VTE by měla činit 3 km. Tato podmínka je splněna.
Podmínky a zmírňující opatření ÚO: Negativním vlivům předcházeno vymezením AO mimo hlavní přírodně cenné lokality. Nastaveny podmínky ochrany pro mokřady, prameniště, rašeliniště, vodní plochy a toky – tj. realizace ve vzdálenosti min. 8 metrů od břehové hrany. Nastaveny podmínky pro ochranu ptáků, nastaveny provozní podmínky pro ptáky. Je stanoveno omezení a spektrum osvětlení pro ochranu hmyzu a další živočichy. Je stanovena ochrana obojživelníků v době jarní migrace.
Připomínka:

Není jasné, jak je zaručeno *„Minimální ochranná zóna kolem každé význačné lokality u VTE by měla činit 3 km. Tato podmínka je splněna."* Žádáme o doplnění.

RBC Černý les a Knížské skály

Připomínka

AOV62 se vyhýbá lokalitám Černý les a Knížské skály. Tyto oblasti však tvoří významné přírodní prvky v území. RBC Černý les je regionální biocentrum ÚSES a představuje významné jádro ekologické stability v širším krajinném systému nad Střížovicemi. Jeho význam nelze posuzovat izolovaně pouze podle hranice biocentra, ale ve vazbě na okolní lesní porosty, drobné vodní prvky a další krajinné struktury. Tyto prvky společně vytvářejí funkční síť stanovišť, potravních zdrojů a migračních tras pro druhy vázané na lesní, vodní i otevřenou zemědělskou krajinu.

SEA ani další dokumenty se těmito širšími vztahy nezabývají. Bez řádné navazující EIA tak při stavbě VTE ve vymezených AO může dojít k zásahům do sousedních krajinných rámců, které v rámci vymezování AO nebyly hodnoceny.

Knížské skály jsou obrazem významné lokální dominanty, které spolu s lesními komplexy vytvářejí typický obraz krajiny jižního Plzeňska a představují významný prvek rekreačního a estetického vnímání území.

Ochrana drobné zeleně

Připomínka

Zcela chybí podmínka ochrany drobné zeleně jako je např. u AOV63:

Záměry OZE a související infrastruktury budou umisťovány mimo drobnou krajinnou zeleň (liniová zeleň, plošná zeleň do 0,5 ha) tvořící hodnotnou mozaiku krajiny, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury. Případné zničení či zásadní ovlivnění přítomných přírodních biotopů musí být kompenzováno novými výsadbami. Plochy nových výsadeb musí odpovídat alespoň 1,5násobku původní rozlohy a plochy dřevin musí být umístěny ve vzdálenosti minimálně 300 m od paty stožáru nejbližší VTE.

Žádáme o doplnění.

AOV63

Dotčené obce: Řenče, Letiny, Střížovice, Chlum, Únětice, Seč.

V odůvodnění Z2 URP není odůvodněno, jak byl naplněn § 4 odst. 3 ZOZE, tedy proč byla vybrána tato plocha v porovnání s upřednostněním brownfieldů / znehodnocených ploch.

Připomínka

Lokalita je vymezena na hranici požadované velikosti, jedná se o AOV velikosti 2,6 km2. V podmínkách AOV je současně uvedeno *„V území podél vodního toku Olešenský potok vyznačeném v příloze jako*

území, které není součástí akcelerační oblasti, nebudou uplatňovány podmínky územního opatření.“, tj. fakticky je AOV zmenšena.

Dále platí, že *záměry OZE a související infrastruktury budou umisťovány mimo mokřady, prameniště, rašeliniště, vodní plochy a toky (trvalé i občasné) ve vzdálenosti min. 8 metrů od břehové hrany, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury s vodním tokem; záměry OZE budou umisťovány mimo plochy a koridory lokálního územního systému ekologické stability (dále jen „ÚSES“) a mimo regionální a nadregionální biokoridory, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury s biokoridory.*

Dochází tak k další redukci. AOV tak nemůže splňovat zadáním stanovenou minimální rozlohu. Žádáme o zrušení AOV63.

Krajinný ráz

Odůvodnění Z2 URP

Vymezení proběhlo na základě biologického posouzení oblasti B63 severně a východně od Únětic, při dodržení vzdálenosti 0,5 km od obytné zástavby sídel Únětice, Letiny, Seč, Chlum a Střížovice, mimo aktivní zónu záplavového území Olešenského potoka a s ohledem na identifikované hodnoty prověřeného území, a to regionální biocentrum (RB 882). Výše uvedené lokality byly z důvodu ochrany uvedených hodnot z vymezení vyloučeny.

Vymezením nebylo možné zcela eliminovat možnost narušení působení na krajinné veduty zmiňované v ÚSK ORP Přeštice Hájsko a Knížská skála, nicméně výška potenciálních VTE z tohoto důvodu je v rámci souběžně zpracovaného územního opatření omezena, vliv na dotčení krajinných hodnot je kompenzován.

Karta AO

Z analýzy viditelnosti vyplývá, že hodnocené území se vyznačuje přítomností kulturně-historických hodnot v kombinaci s harmonicky utvářenou krajinou s výraznými dominantami. V bezprostředním okolí se nachází drobné sakrální objekty a historické hospodářské struktury, zatímco v širším území do 5 km se uplatňují významné památky, jako kostel Nanebevzetí Panny Marie, kostely sv. Cyrila a Metoděje, sv. Jakuba Většího či sv. Prokopa, doplněné tvrzemi, zámky a historickými sídly. V širším krajinném rámci se prosazují také významné dominanty, například zřícenina hradu Vlčtejn, zámek Kozel nebo areály historických hradišť.
Krajina je zde formována kombinací kulturních dominant a přírodního rámce Plánického hřebene, přičemž důležitou roli hrají lesní porosty tvořící horizonty a vymezující jednotlivé krajinné prostory. Významným prvkem je zejména vrcholová partie Pahorek a navazující lesní komplex, který tvoří důležitý pohledový horizont a zároveň významnou krajinnou elevaci v širším prostoru Střížovic.
Umístění větrných elektráren by mohlo narušit tyto horizonty, zejména v případě zásahů do vrcholových partií nebo lesních porostů, a tím negativně ovlivnit obraz krajiny i uplatnění kulturních dominant. Vhodné je proto neumisťování větrných elektráren do vrcholových partií a lesních komplexů a respektovat skalní útvary a přirozené horizonty. V severní části je možné uvažovat omezené soustředění záměru v podobě menší skupiny, v jižní části pak liniové uspořádání při respektování výškových limitů. S ohledem na tato opatření lze vyhodnotit vliv jako mírně negativní.
Podmínky a zmírňující opatření ÚO: Výška větrných elektráren nesmí přesáhnout 200 m, výška doprovodných staveb 8 m a plocha areálů pro ukládání energie max. 0,06 ha na jednu VTE a 0,4 ha pro celou lokalitu. Terénní úpravy nesmí přesáhnout ±5 m. Technické řešení musí minimalizovat zásahy do území, využívat tlumené barevné odstíny a preferovat podzemní vedení infrastruktury. Stanoveno doporučení neumisťovat VTE do lesních porostů Sečského lesa a vrcholových partií vrchu Pahorek. Stanoveno doporučení konfigurace VTE.

Připomínka

Není zřejmé, jak bylo území vymezeno, odůvodnění Z2 URP uvádí, že *Výše uvedené lokality byly z důvodu ochrany uvedených hodnot z vymezení vyloučeny. a*le není zřejmé, čeho všeho se to týká, resp. co v území AO zůstává.

Z2 URP požaduje ochranu krajinných hodnot, nicméně tato je ve výroku ÚO řešena primárně výškou elektráren. Teprve v odůvodnění ÚO je uvedeno *„Z hlediska krajinného rázu se nedoporučuje umisťovat VTE do lesních porostů Sečského lesa, který zde tvoří dílčí vymezující horizont, a do vrcholových partií vrchu Pahorek, který tvoří pohledově významnou elevaci v krajině Střížovic. Je vhodné uspořádat VTE v jižní části akcelerační oblasti v severojižní ose a na severu akcelerační oblasti je naopak konfigurovat do shluku.“* Je nutné tuto podmínku přenést do výrokové části ÚO. Je nutné doplnit také dopad na hodnoty, které zmiňuje Z2 URP - Hájsko a Knížská skála, protože právě k nim váže negativní dopady. S těmito hodnotami výslovně nepracuje ani karta AO ani ÚO, je třeba sladit všechny související dokumenty.

Ve výroku je uvedeno, že záměry VTE musí být umísťovány mimo nemovité kulturní památky. Není jasné, co tento výrok znamená – zda jsou tyto památky součástí AO; pokud nikoliv, proč je tato podmínka stanovena? VTE nesmí být umístěna na půdorysu památky, ale může být umístěna v těsné blízkosti vedle ní?

K ochraně druhů

Karta AO

Dle dat poskytnutých společností ČESON se nejbližší významnější lokalita s výskytem netopýrů (zimoviště, letní kolonie, větší počet jedinců citlivých druhů netopýrů) nachází cca 8 km od AO. Minimální ochranná zóna kolem každé význačné lokality u VTE by měla činit 3 km. Tato podmínka je splněna. V AO lze předpokládat výskyt citlivých druhů netopýrů (netopýr hvízdavý, netopýr nejmenší, netopýr rezavý aj.). ÚO stanovuje podmínku ochrany netopýrů, resp. způsob a opatření k ochraně netopýrů bude stanoven po monitoringu letounů, který bude muset provozovatel zajistit. Lze předpokládat mírně negativní vliv.
Podmínky a zmírňující opatření ÚO: Negativním vlivům předcházeno vymezením AO mimo hlavní přírodně cenné lokality. Stanoveny podmínky pro ochranu habitatů. Nastaveny podmínky ochrany pro mokřady, prameniště, rašeliniště, vodní plochy a toky – tj. realizace ve vzdálenosti min. 8 metrů od břehové hrany. Nastaveny podmínky pro ochranu ptáků, nastaveny provozní podmínky pro ptáky a netopýry. Je stanoveno omezení a spektrum osvětlení pro ochranu hmyzu a další živočichy. Je stanovena ochrana obojživelníků v době jarní migrace.

Připomínka
Není jasné, jak je zaručeno *„Minimální ochranná zóna kolem každé význačné lokality u VTE by měla činit 3 km. Tato podmínka je splněna.“* Žádáme o doplnění.

K ochraně biotopů

Připomínka

AOV63 je definována cennými biotopy: údolí Únětického potoka (6410) a v okolí silnice II/178 (9170, 6510, 8220) se stanovením podmínek: *Údolní nivy drobných toků jsou významnými krajinnými prvky typu údolní niva, na který jsou vázány výskyty zachovaných přírodních biotopů. V údolní nivě Únětického potoka se vyskytují zachovalé přírodní biotopy T1.9 – střídavě vlhké bezkolencové louky, K1 – mokřadní vrbiny a L7.2 – vlhké acidofilní doubravy. Dále se nad silnicí II/178 nachází přírodní biotopy L3.1 – hercynské dubohabřiny, T1.1 – mezofilní ovsíkové louky a K3 – vysoké mezofilní a xerofilní křoviny.* Zásahy do těchto ploch mají řadu podmínek.

Žádáme o přehodnocení, zda toto území má být zahrnuto do AOV, jestliže je prokázána jeho vysoká biologická hodnota. Zároveň jde o údolní nivy, které mají v krajině velký význam, o to spíše v rámci potřeby adaptačních opatření.

Závěr

Krajina jižního Plzeňska představuje mimořádně hodnotný prostor pro život jejích obyvatel. Jedná se o kulturní krajinu formovanou po staletí zemědělskou činností, osídlenou již od neolitu. Typická jsou pro ni malá venkovská sídla rozložená na dohled jednoho od druhého, propojená sítí prastarých cest. Z vyvýšených míst lze spatřit zbytky historických mezí s úkryty pro ptactvo a drobnou zvěř, pestrou mozaiku remízů, lesů i doprovodné zeleně vodních toků. Blízké a vzdálené horizonty vymezují mělká údolí a charakter krajiny dotvářejí výrazné buližníkové suky. Region byl výrazně formován v období baroka – právě z této doby pocházejí venkovské kostely a kaple, jejichž věže po staletí orientovaly poutníky zastavující se u křížů a božích muk. K dominantám kraje patří mimo jiné hrady Radyně a Vlčtejn či zámky na Zelené Hoře a v Nebílovech. Jde o hodnotné prostředí, jehož proměna výstavbou větrných elektráren o výšce přes 240 metrů bude znamenat zásadní zásah do krajinného rázu, který si dnes možná ani nedokážeme plně představit. Výstavba větrných elektráren o výšce cca kolem 240 metrů, tedy srovnatelné s jen o 50 m sníženou Eiffelovou věží, by zásadně proměnila a narušila jedinečný krajinný ráz, který je chráněn zákonem č. 114/1992 Sb.

Na území jižního Plzeňska mají vzniknout celkem tři akcelerační oblasti (AO). Argument, že ne všude v těchto oblastech budou větrné elektrárny skutečně postaveny, je zavádějící. Akcelerační oblasti jsou vymezovány právě za účelem usnadnění výstavby VTE a samotní investoři již deklarují, že budou své projekty směřovat především do těchto lokalit a snažit se jejich potenciál maximálně využít. Ve výsledku tak může na relativně malém území vzniknout několik desítek větrných elektráren, což již představuje rozsáhlý větrný park s významným dopadem na krajinu i kvalitu života obyvatel.

Obnovitelné zdroje energie, včetně větrných elektráren, Česká republika nepochybně potřebuje. Zvolený postup při vymezování akceleračních oblastí však musí probíhat ve spolupráci s místními samosprávami. Dříve, než je místní veřejnost vůbec seznámena se záměry Ministerstva životního prostředí či krajského úřadu, disponují investoři potřebnými informacemi a aktivně vstupují do jednání. Obce pak pod vlivem lákavých příslibů – často připomínajících „vzdušné zámky" – nejen naslouchají argumentům pro výstavbu větrných elektráren, ale někdy i uzavírají smlouvy o spolupráci, které mohou být právně sporné a pro ně nevýhodné.

Mladé rodiny dnes často vědomě opouštějí výhody velkých měst a stěhují se na venkov s představou kvalitnějšího života v prostředí, které si dosud zachovalo svůj přírodní a krajinný charakter bez výrazných průmyslových zásahů. Pokud by se místní obyvatelé svobodně rozhodli, že s výstavbou větrných elektráren (VTE) ve svém okolí souhlasí, lze takový rozvoj respektovat. Pokud však místní obyvatelé a samosprávy s výstavbou nesouhlasí, mělo by být jejich rozhodnutí respektováno.

Dostupné studie z České republiky i zahraničí uvádějí, že výstavba větrných elektráren může vést alespoň ke krátkodobému poklesu cen nemovitostí. Tyto studie však většinou hodnotí dopady jednotlivých větrníků nebo menších souborů staveb, nikoliv rozsáhlých větrných parků. O případných dopadech na hodnotu majetku by přitom měli mít možnost rozhodovat především samotní vlastníci nemovitostí, nikoliv aby jim byly změny kvality života i hodnoty majetku určovány bez jejich souhlasu a bez jasně nastavených kompenzací

Obec Nezdice nesouhlasí s předloženým vymezením AO, a to v kontextu výše uvedených připomínek. Žádá o jejich zásadní přepracování, případně zrušení v kontextu připomínek výše a o zahájení zcela nové komunikace státu přímo s dotčenými obcemi. Je třeba reflektovat to, že v podmínkách území ČR případně nelze velkoplošné AO, které by byly v souladu s REDIII, resp. ZOZE, vymezit, a bude nutné hledat jiné řešení.

Předložený návrh nesplňuje požadované obsahové parametry, není dostatečně odůvodněný, narušuje základní principy právního státu, právo na samosprávu, jakož i principy územního plánování.

V Nezdicích dne 25.5.2026

Obec Nezdice, zastoupená Ing. Hanou Bouchnerovou

.

